

veto

**Velo al vijf jaar
in het zadel**

p. 3

**Politieke
studentenbewegingen:
Trees van Eykeren (CDS)**

p. 4

**Victoriabende strijkt
neer in 't Stuc**

p. 13

Slaagsijfers eerstejaars KU Leuven academiejaar 1998-1999 bekendgemaakt

Arts onderscheiding, kriminoloog onvoldoende

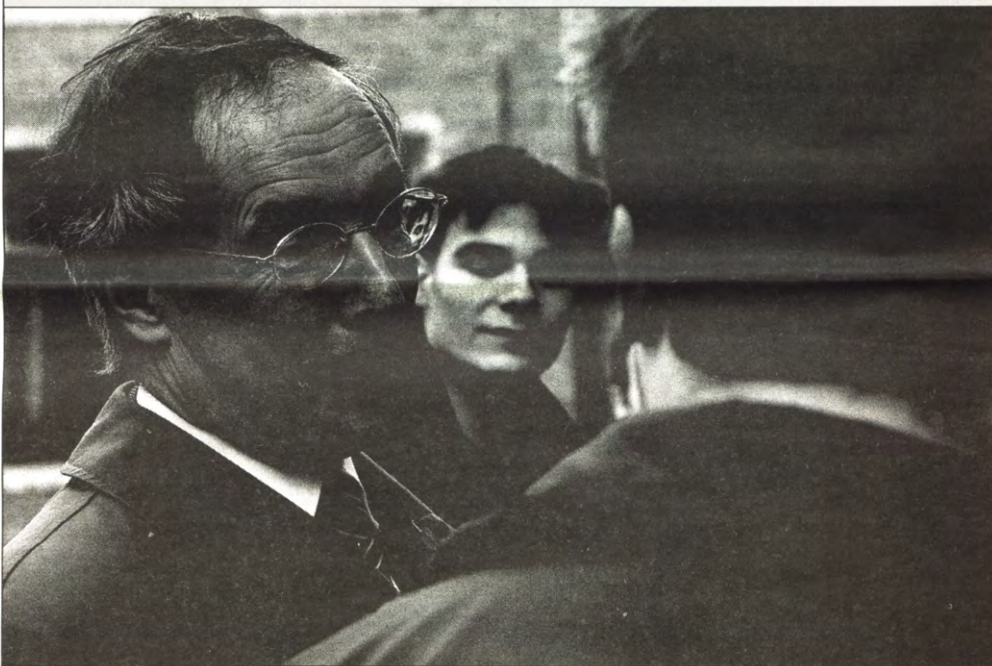
An de KU Leuven slaagde in het academiejaar 1998-1999 zowat de helft van alle eerstejaarsstudenten. Absolute topser is geneeskunde met een slaagpercentage van 83,2 procent, gevolgd door de opleidingen burgerlijk ingenieur, burgerlijk ingenieur-architect en germaanse optie Nederlands-Duits, waar ongeveer zeventig procent van de ingeschrevenen het ook haalde. Onderaan de lijst bengelt kriminologische wetenschappen: amper vijftieng procent van de krimistudenten die ingeschreven waren voor alle examens volbrachten hun eerste kandidatuur met succes.

Voor het eerst wordt in de cijfers een onderscheid gemaakt tussen studenten die ingeschreven zijn voor de examens en studenten die deelnamen aan alle proeven. De universiteit wil hiermee de heisa van vorig jaar vermijden. Toen rees er controverse over het feit dat men enkel de studenten meetelde die aan een volledige eerste en/of tweede zitting deelnamen, waardoor de cijfers optimistischer uitvielen. Studenten die vroegtijdig afhaakten, werden als *quantité négligeable* uit de statistieken geweerd. Karel D'huyvetters, sekretaris van koördinator Studentenbeleid Van Gerven, berekende de slaagsijfers voor het academiejaar 1998-1999. "De persartikels van vorig jaar indachtig, hebben we geopteerd voor objectieve en eenvoudige berekeningen, zeker met het oog op de infodagen. Aan statistische en wetenschappelijke berekeningen zoals in het verleden hebben ouders en laatstejaars van het secundair onderwijs geen boodschap," aldus D'huyvetters.

Kunstmatig

Eerst werd nagegaan hoeveel studenten met een of ander resultaat waren opgenomen in het examensysteem. Daarna werd gekeken hoeveel studenten ten minste één examenperiode volledig hadden afgewerkt. Vervolgens werden de studenten geteld die bij het einde van het academiejaar geslaagd waren. Eerstekenners die ongewettigd afwezig waren, een nul kregen of afgewezen werden, zijn nu eveneens opgenomen in de berekeningen. Sommige eerstekenners blijven als ingeschreven vermeld — vaak omwille van kindergeld dat ze dan ontvangen — hoewel ze vroeg-

Oosterlinck enige rektorkandidaat

Op donderdag 6 april wordt de eerste ronde gehouden van de moeder aller verkiezingen van onze Alma Mater: rektorverkiezingen. Die dag kunnen de stemgerechtigde personeelsleden en studenten van de KU Leuven *en masse* naar de Faculty Club trekken om bolletjes te kleuren. Vorige vrijdag bleek dat er van een echte strijd geen sprake zal zijn. De drieënvijftigjarige André Oosterlinck, huidig rektor, is immers de enige kandidaat om zichzelf op te volgen.

Wat *onzen André* de afgelopen vijf jaar heeft uitgesproken, wie zijn illustere voorgangers waren en hoe de verkiezingen precies zullen verlopen leest u op de pagina's 7, 8, 9 en 10.

tijdig afhaken. Deze categorie wordt dus niet langer zomaar terzijde geschoven om de percentages kunstmatig te laten stijgen.

De vrijgegeven cijfers over het vorige academiejaar geven ook de niet-deelname per studierichting aan. Kunstwetenschappen kent het hoogste percentage van eerstejaars die verstek laten gaan: daar neemt 32,8 procent van de ingeschreven studenten niet deel. Naast een laag slaagpercentage heeft de eerste kandidatuur kriminologische wetenschappen een niet-deelname van bijna dertig procent. In de opleidingen geneeskunde, burgerlijk ingenieur-architect

laten respectievelijk 0,6 en 1,5 procent van de eerstejaars de examens schieten. Met een goed voor de laagste niet-deelnamepercentages. Het totaal aantal ingeschreven eerstejaarsstudenten aan de KU Leuven dat niet deelnam aan examens lag het voorbije academiejaar op 13,1 procent, of 737 op 5621 studenten.

Waterdicht

Slaagsijfers zijn ongetwijfeld een belangrijke faktor geworden in de concurrentiepositie van universiteiten. Op info-

dagen dienen ze als uithangbord. Karel D'huyvetters relativeert dit: "Zo goed zijn de slaagsijfers niet. De toestand is zo omdat de toegang vrij is. In de richtingen waar toegangsexamens gelden, ligt het slaagpercentage twee tot driemaal zo hoog."

Elke nieuwe student kan van levensbelang zijn voor de onderwijsinstelling in het licht van de teruglopende studentenaantallen. Manipulatie van cijfers is dan ook nooit ver weg, dat bewijst de situatie van vorig jaar. Bovendien zijn de berekeningswijzen die de universiteiten hanteren niet uniform.

Nochtans zijn universiteiten vragende partij om een regeling vast te leggen die de vergelijkbaarheid van de cijfers moet garanderen. Het departement Onderwijs van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zal voortaan deze getallen verzamelen in de Centrale Databank voor Tertiair Onderwijs — voor de inschrijvingen gebeurde dit al —

volg op p. 2

GROEP T

INGENIEURS MET VISIE

TECHNOLOGISCHE HOGESCHOOL LEUVEN

Campus Vesalius • Vesaliusstraat 13 • 3000 Leuven • Telefoon 016/30 10 30 • Fax 016/30 10 40 • E-mail groept@groep.t

vervolg van p. 1

en vergelijkingen maken tussen universiteiten. Ook de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VIR) krijgt de gegevens en zou die kunnen berekenen, maar heeft dat nog niet gedaan.

Het feit dat eerstejaars uit richtingen met toelatingsbeperkingen meer succesvol zijn, zal een belangrijk argument blijven in de discussie voor het al dan niet invoeren van algemene toelatingsproeven. Zo een barrière blijft onstreden en vormt geen waterdicht systeem. De Leuvense Over-

koopelende Kringorganisatie (Loko) pleit dan ook al jaren tegen die bindende toelatingsproef, ondermeer omdat ze onvermijdelijk een aantal studenten uitsluit die het wel zouden gehaald hebben, maar bijvoorbeeld minder goed voorbereid waren.

De jaarlijks veranderende berekeningswijze van de slaagsijfers maakt een vergelijking zeer moeilijk. De unief heeft klaarblijkelijk haar lesje geleerd uit de uitschuiver van vorig akademiejaar. Met de opname van de *quantité négligeable* in de berekeningen en resultaten lijkt alvast die aanpak bijgestuurd.

Stijn Bovy

De volledige lijst met slaagsijfers is te vinden op pagina 3.

getuigen toch niet van zo'n groot respect voor de vrijheid van geloofsovertuiging dat dit heden ten dage feestelijk moet herdacht worden. 'De verovering van Jeruzalem op zijn barbaarse heersers' (dixit affiche Thomas More Genootschap) zou naar onze mening beter onder de categorie "uiting van religieuze discriminatie en onverdraagzaamheid" of "de intense minachting voor miljoenen gelovigen over de hele wereld" passen.

Ten tweede wensen we onze medekatolieke kerk nog steeds zevenennegentig procent van de overheidsfinanciering voor egediensten krijgt, terwijl wetenschappelijk onderzoek aantoonde dat het aantal kerkgangers nog nauwelijks vijftien procent bedraagt (Professor Michel Magits, in *De Standaard* van 6 maart). In welke mate

strookt deze diskriminatie van niet-konfessionelen en andersgelovigen met de kristelijke waarden en democratische principes, van meneer Dupont?

Nico Aerts, tweede kandidatuur
Moderne Geschiedenis
Philip Roose, tweede kandidatuur
Moderne Geschiedenis
Johnny Roosen, tweede licentie
Biochemie

Openbare Bibliotheken (14 januari 1999, zie <http://www.bib.vlaanderen.be>): "vooral maatschappelijke toestanden zoals domme tv-spelletjes, stadswachten, leesbevorderingsprojecten en faunabeheer zijn het mikpunt van de spot. Daarnaast worden heel wat tipische studentenbezigheden te kijk gezet. Doordat de humor zo tipisch Nederlands is, snapt de Vlaamse lezer niet altijd alles".

Raf Canters,
licentiaat Onderwijskunde
(Pedagogische Wetenschappen)

Fokke en Sukke (1)

In reactie op de brief van de heer Maarten Dupont (Veto 23) zou ik willen aanhalen dat Fokke en Sukke twee diertjes zijn, een eend en een kanarie naar verluidt, die cartoonavonturen beleven. Ze zijn tipend eigenwijs en kritisch, en hebben een heel eigen kijk op de werkelijkheid van elke dag. Soms voert de humor daarbij inderdaad een bizarre toon. Wat wil je, 't zijn Nederlanders!

Hun provokatieve stijl en kritische blik zou men kunnen beschouwen als een aanzet tot reflectie op het leven van elke dag. Uw verwijt dat deze cartoon uiting geeft van religieuze en andere onverdraagzaamheid, toont — naar mijn bescheiden mening — aan dat u deze uitnodiging tot reflectie ergens gemist heeft. De cartoon is immers geen pleidooi tegen iets (in dit geval ging het dan over katholieke waarden), maar een pleidooi voor iets: even afstand nemen van de zaken om ze in een ander perspectief te zien.

Het beeldverhaal wordt de negende kunst genoemd. Ik kan de overige acht niet meteen opsommen, maar het stripverhaal bundelt vele positieve elementen van de overige acht in zich. Cartoons zijn bovendien minder elitair dan andere kunsten, en brengen daardoor aan velen de laagdrempelige kans om eens te bezinnen. Is kunst niet steeds een aanzet tot maatschappijkritisch denken? Ik zou denken dat ook u voorstander bent van bezinning en reflectie op het leven?

Tenslotte nog een sitaat uit een Fokke en Sukke bespreking voor de Vlaamse

Fokke en Sukke (2)

Wie zonder zonde is...

Graag hadden we met dit schrijven willen reageren op de lezersbrief van Maarten Dupont van het Thomas More Genootschap (Veto 23). Daarin reageert de schrijver tegen de "uiting van religieuze discriminatie en onverdraagzaamheid", "intense minachting voor miljoenen gelovigen over de hele wereld", en "de schending van het Europees verdrag voor de rechten van de mens (vrijheid van geloofsovertuiging)" door de aanstootgevende cartoon van Fokke en Sukke. Laat ons duidelijk zijn: we distantiëren ons van deze weinig respectvolle cartoon. Maar als niet-konfessionelen en 'medemensenzonen' stellen we ons vragen bij de reactie van meneer Dupont.

Vooreerst, de schrijver behoort tot het Thomas More Genootschap. Deze vereniging organiseerde vorig jaar tot onze grote verbijstering een viering rond het thema 'Negenhonderd jaar kruistochten'. Deze stroomtochten onder de vlag van het kruis

JO MEUWISSEN

Alle verhuur
Video-, klank- en lichtmateriaal
Videoschermen tot 4 m
DISCOBAR
met of zonder D.J.
KARAOKE (5000 BEF)

016/201.301

(adverentie)

vroegere opgave

H	A	G	E	L	B	R	E	S	T
O	A	R	A	M	E	E	S	A	
O	N	S	S	A	R	T	O	R	
F	A	S	T	A	N	D	P	O	
S	T	I	P	S	W	E	S	T	
U	N	I	E	N	E	E	T		
A	R	N	O	S	I	R	A	K	
R	E	N	E	T	E	L	N	T	
E	L	S	E	E	D	O	D	E	
N	T	E	L	R	A	A	M	U	
A	M	A	N	T	M	I	A	U	W

ALBATROS DRAAIT NOG STEEDS OP 78 TOEREN

The Legend Continues

Voor alle fuiven, kan je bij de Albatros terecht.

Je draait zelf, of wij zorgen voor iemand. Voor de prijs hoeft je het niet te laten.

GETUIGENISSEN

JoostH: "Ik ben nog nooit zo goed toe geweest als in den Albatros. Het Bier is er echt aan te raden."

PaulD: "De kroon die ik daar gezien heb zijn heer dan die in Salon. Zoveel prachtige vrouwen heb ik nergens anders gezien."

Goedele: "Den Albatros is beter dan SEX."

ThaP: "Ik heb in den Albatros mijn lief gevonden. Alé, al mijn leven."

Louist: "Eén van de vele prachtige saken die Leavers rijk is. Allemaal dankzij mijn beleid."

DieterS: "Ik geef er regelmatig luisteren. Weet je waarom? Het is de beste manier om mijn prece van thuis aan te spekken. En de lolste."

JohannesP: "Salich Kerstest en een Kerstelijk Albatros."

PeterH: "Er gaat niets boven de Albatros om je als eens goed te sluiten."

SteveMillerT: "I'm gonna fly like an eagle."

GodfriedD: "Ik ga toch veel lever naar de cinema, haer."

WalterC: "Ik ben nu 33 jaar en er is maar één plaats waar ik dat vergoet. Albatros."

LieveS: "Mij maakt het eigenlijk niet veel uit waar ik v'arouds eens kan ontsappen, maar om één of andere reden zit ik toch vaak in de Albatros."

GodV: "Een dan zijn er nog mensen die twijfelen aan het bestaan van God."

RobV: "Als ik de Albatros vroeger had ontdekt, dan zou ik hoogstwaarschijnlijk geen problemen gehad hebben met die 72 uur."

Enige gelijktijdig overname met bestaande of andere personen is natuurlijk volledig toegestaan en zonder meer bijzetting. Zolang u ook maar naar de Albatros komt.

PRIJZEN

Huur zaal: 10.000,-
Vat Bier: 5.500,-
Fles frisdrank: 80,-

INFORMATIE EN RESERVATIES

LOKO, 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven
016/32.37.89 (elke werkdag 14-18u)
fax: 016/22.01.03
loko@loko.student.kuleuven.ac.be

FOKKE & SUKKE

LOPEN VOOR DE DERTIENDE KEER MEE

IT IS EEN MOOR
IT IS EEN KETTER
IT IS EEN VUILE
MOSLIMETTER
LALALALALA
LALALALA

JERUZALEM?
OCH.. WIJ GAAN
EIGENLIJK ALLEEN
MAAR MEE VOOR
DE GEZELLIGHEID

R6vT

<http://www.foksuk.nl>

In Leuven doe je het met de fiets

Velo werd op 6 juni 1994 opgericht en staat voor 'Veilig en Ekologisch in Leuven Op de Fiets'. Deze vzw, gelegen op de kampus Sociale Wetenschappen, kent sinds 1995 een echte doorbraak in het Leuvense. Uit een enquête die vorig jaar werd afgenomen blijkt dat de fietsenverhuur enorm is toegenomen, hoewel de meeste studenten de waarborg nog te duur vinden. Midden mei zal de groei van Velo gevierd worden, samen met het vijftigjarig jubileum.

Velo is ontstaan uit een samenwerkingsverband tussen studenten, de universiteit, het ACW (Algemene Christelijke Werknemersbeweging) en de stad Leuven. Men had twee doelstellingen voor ogen: enerzijds wilde men ecologische oplossingen vinden voor het mobiliteitsprobleem. Hiermee doelde men op het nog meer promoten van de fiets bij de studenten. Anderzijds wilde men de tewerkstelling van kansarme jongeren bevorderen. Deze doelstelling wordt gerealiseerd met de hulp van het ACW. Voor al jongeren uit het deeltijds onderwijs en

het bijzonder sekundair onderwijs worden aangesproken. Ook wordt er de laatste tijd gewerkt met stagiairs, ex-psychiatrische patiënten en alternatief gestraften.

De fietsen die Velo verhuurt, zijn afkomstig van de Leuvense politie. Deze verzamelt fietsen die langer dan zes maanden achtergelaten zijn. In plaats van een jaarlijkse fietsenverkoop te houden, schenkt men de fietsen aan Velo. Eens ze volledig in orde zijn gebracht door het personeel, kan iemand zijn of haar fiets komen uitkiezen en er gedurende een bepaalde periode mee

ronddrijden. Het tarief verschilt naargelang de periode en het al dan niet student-zijn. De huurprijs bedraagt momenteel 1250 frank per jaar voor een student. Andere doelgroepen betalen 2125 frank.

Bij Velo kan je niet alleen terecht voor het huren van een fiets, maar ook om hem te (laten)herstellen. Velofietsen worden gratis hersteld, wel moet het materiaal be-

taald worden. Andere fietsen kunnen eigenhandig door de eigenaar weer opgeknapt worden, tegen een vergoeding van vijftig frank. De huidige lokatie van Velo biedt slechts plaats voor vier fietsen. Gezien het succes van de herstdienst is men druk op zoek naar een grotere ruimte.

Voor de preventie van fietsdiefstallen werkt Velo samen met het SIC (Sensibiliserings- en Informatiecentrum Milieu en Mobiliteit). Het centrum, door Velo en Sociale Raad (Sora) opgericht, maakt de folders en affiches voor Velo. Een algemeen mobiliteitsplan waarbij de fiets een belangrijke rol speelt, staat voor het SIC centraal. Sinds drie jaar organiseert het SIC in het begin van elk semester een graveeractie. Door het rijksregisternummer in het frame van de fiets te tatoeëren, kunnen deze fietsen sneller terugbezorgd worden.

Toch blijven fietsendiefstallen een groot probleem in Leuven. Er is namelijk sprake van een vicieuze cirkel. Wordt je fiets gestolen, dan neem je gewoon een andere mee. Door de lage verhuurprijs van Velo wordt deze cirkel echter stilaan doorbroken. Per jaar worden zo'n driehonderdvijfenzestig fietsen gestolen, wat neerkomt op één per dag. Hiervan wordt de helft teruggevonden. Opmerkelijk is wel de stijgende evolutie van diefstalangevallen, die meestal bij Velo zelf genoteerd worden. Daarnaast bestaat er het fietsoverleg, waar men informeel van gedachten wisselt over het fietsgebruik in Leuven en de eventuele problemen.

Door het verhuren van bijna 3500 fietsen per jaar barst het gebouw, vooral in het begin van het academiejaar, uit haar voegen en kan het personeel de studenten niet altijd helpen. Daarom werd er vorig jaar een enquête gehouden in verband met dienstverlening. In het algemeen werd de dienstverlening positief beoordeeld. Er werden toch enkele moeilijkheden vastgesteld,

zoals de toegang met de steile trap en de moeilijke deur. Bovendien wordt er gevraagd naar latere openingsuren. Studenten vinden daarnaast de waarborg te hoog, vooral wanneer hun vorige Velofiets gestolen werd. Bij diefstal wordt de waarborg van tweeduizend frank ingehouden en vraagt Velo opnieuw een waarborg voor de tweede fiets. Dat bedrag moet kontant betaald worden, terwijl veel studenten bankcontact gemakkelijker vinden. Tevens lijken de studenten geïnteresseerd in het kopen van tweedehandsfietsen.

Echt haalbaar is dit niet voor Velo. Indien de vzw de fietsen die ze van de politie krijgt, zou verkopen, zou de politie evengoed zelf een fietsenverkoop kunnen houden.

De medewerkers van Velo hebben dit jaar niet alleen de aanpak van de dienstverlening op het programma staan, maar ook de viering van het vijftigjarig bestaan van Velo. Deze zal plaatsvinden op vrijdag 12 mei. Op die dag zal het nieuwe logo voorgesteld worden. Ook zullen verschillende leden van Velo — waaronder burgemeester Tobback — een speech houden. Tot slot is er een tombola voorzien en komt er in Alma een Veloschotel voor alle fietsers.

Caroline Leysen

Velo vzw is gelegen aan de E. Van Evenstraat 2a, naast Alma twee. Open elke werkdag van 10 tot 16 uur, behalve dinsdag van 12 tot 19.30 uur

Slaagsijfers 1998-1999, eerste kandidaturen, juni + september

Godgel. Godsdienswet.	42	9.5%	29	76.3%	69.0%
Rechtsgeleerdheid	579	16.6%	244	50.5%	42.1%
Criminologische wetenschappen	134	29.1%	33	34.7%	24.6%
Politieke en sociale wetenschappen	457	12.7%	226	56.6%	49.5%
Economie	35	22.9%	11	40.7%	31.4%
Toegepaste economische wetensch.	334	12.9%	128	44.0%	38.3%
Handelsingenieur	296	7.8%	145	53.1%	49.0%
Psychologie	546	11.4%	214	44.2%	39.2%
Pedagogische wetenschappen	235	11.1%	111	53.1%	47.2%
Wijsbegeerte	54	11.1%	34	70.8%	63.0%
Geschiedenis	155	27.7%	76	67.9%	49.0%
Oude geschiedenis	33	15.2%	22	78.6%	66.7%
Archeologie	65	13.8%	43	76.8%	66.2%
Kunstwetenschappen	61	32.8%	16	39.0%	26.2%
Musicologie	28	14.3%	7	29.2%	25.0%
Latijn en Grieks	44	13.6%	23	60.5%	52.3%
Romaanse talen	140	20.0%	69	61.6%	49.3%
Germaanse: Nederlands-Engels	160	10.6%	84	58.7%	52.5%
Germaanse: Nederlands-Duits	30	10.0%	21	77.8%	70.0%
Germaanse: Engels-Duits	43	18.6%	20	57.1%	46.5%
Oosterse: ONO -	14	28.6%	8	80.0%	57.1%
Arabishtiek en Islam	19	31.6%	12	92.3%	63.2%
Sinologie	34	14.7%	20	69.0%	58.8%
Japanologie	31	16.1%	15	57.7%	48.4%
Oost-Europese talen	25	8.0%	14	60.9%	56.0%
totaal	3594	14.7%	1625	53.0%	45.2%
Arts	173	0.6%	144	83.7%	83.2%
Tandarts	20	10.0%	14	77.8%	70.0%
Apotheker	151	11.9%	88	66.2%	58.3%
Voedings- en dieetleer	40	12.5%	15	42.9%	37.5%
Logopedie-audiologie	52	9.6%	25	53.2%	48.1%
Lichamelijke opleiding	252	15.5%	126	59.2%	50.0%
MoReKi	139	7.2%	72	55.8%	51.8%
totaal	827	9.7%	484	64.8%	58.5%
Wiskunde	42	14.3%	20	55.6%	47.6%
Natuurkunde	36	11.1%	17	53.1%	47.2%
Scheikunde	32	12.5%	21	75.0%	65.6%
Biologie	117	12.0%	53	51.5%	45.3%
Geologie	28	3.6%	16	59.3%	57.1%
Geografie	40	10.0%	21	58.3%	52.5%
Informatica	139	21.6%	56	51.4%	40.3%
Burgerlijk ingenieur	370	4.1%	265	74.6%	71.6%
Burg. ir.-architect	67	1.5%	47	71.2%	70.1%
Bio-ingenieur	329	14.6%	170	60.5%	51.7%
totaal	1200	10.6%	686	63.9%	57.2%
TOTAAL	5621	13.1%	2795	57.2%	49.7%

legende kolommen: 1 = ingeschreven voor eksamens, 2 = % niet deelgenomen, 3 = aantal geslaagd, 4 = % geslaagd / deelgenomen, 5 = % geslaagd / ingeschreven

Verdwenen op Ithaka

Ondanks het waarborgsysteem zijn er toch enkele fietsen verdwenen tijdens de kunstshapening Ithaka van vorige week. Wie toevallig weet zou hebben van de *whereabouts* van zulk een ontvreemd exemplaar kan dat altijd melden aan Velo, Kultuurraad of Sociale Raad. Tegelijkertijd zijn ook vrij veel sleuteltjes verloren gegaan. Omtrent dat laatste is men vrij zeker dat het vooral om verstrooidheid gaat, maar het betekent wel een ernstige verliespost voor Ithaka. Wie dus zo goed zou zijn een van de verloren items terug te bezorgen, kan op de eeuwige dankbaarheid van onderstaande verenigingen rekenen.

De contactadressen zijn:

Velo, Van Evenstraat 2 (onder Alma 2), 016/32 20 18
Sociale Raad, 's Meierstraat 5, 016/22 95 41
Kultuurraad, Van Evenstraat 2D, 016/23 67 76

(j)p

Bel dan 070/34 44 40

Op de vooravond van Awoensdag gaf Broederlijk Delen het startschot voor haar jaarlijkse vastenactie. Deze keer richt de organisatie haar pijlen op de internationale muntspeculanten en pleit ze voor het invoeren van een taks op financiële speculatie. Dagelijks wordt immers zowat 70.000 miljard frank gewisseld. Het overgrote deel hiervan wordt enkel omgezet om te profiteren van koersverschillen tussen munten en wordt mee verantwoordelijk gesteld voor de muntencrises in Mexico, Zuidoost-Azië, Rusland en Brazilië.

Broederlijk Delen gelooft dat deze crises en de sociale catastrofes die eruit voortvloeien, voorkomen kunnen worden door de invoering van een zogenaamde Tobintaks. Deze minieme heffing op speculatieve geldstromen werd reeds in 1978 voorgesteld door de Amerikaanse ekonoom en latere Nobelprijswinnaar James Tobin. De niet te onderschatten inkomsten zouden gebruikt kunnen worden om op een

ernstige manier aan ontwikkelingsamenwerking te doen.

De organisatie wil via een telefoonactie de regering onder druk zetten om de Tobintaks op de internationale agenda te krijgen. Tegen 2 april mikt men op vijftigduizend oproepen. Wie het speciale nummer 070/34 44 40 belt, krijgt onmiddellijk te horen de hoeveelste beller hij of zij is, en mag zich ook aan een korte uitleg verwachten, middels de zogtegevooidse stem van Jan Hautekiet. De beller betaalt hiervoor de symbolische prijs van een interzonaal gesprek van één minuut.

Wie liever elektronisch werkt, kan zijn beklag doen bij Karel De Gucht, voorzitter van de VLD. De VLD is immers de enige regeringspartij die niet te vinden is voor het voorstel. Een voorbeeldbrief en verdere informatie vind je op de webstek van Broederlijk Delen:

<http://br-delen.ngonet.be>

(fdk)

Reeks: de nieuwe bloedjes van democratische partijen

Gierende zenuwrekes vertonen ze nog niet, maar politici bereiden nu reeds de gemeenteraadsverkiezingen voor. Sommigen onder hen zijn studenten, naast wiens naam u misschien een bolletje zal inkleuren in oktober. Zij verenigen zich in de jongerenafdelingen van politieke partijen, waarvan er een groot aantal in Leuven actief zijn. De komende weken zal Veto hun voorzitters aan de tand voelen.

Trees Van Eykeren, voorzitter van de Christen-Demokratische Studenten

“Dat al die oude krokodillen eens opstappen”

Trees Van Eykeren studeert maatschappelijk assistent en was de eerste hogeschoolstudent in het CDS (Christen-Democratische Studenten), de studentenbeweging van de CVP. Alleen studenten mogen lid zijn, een partijkaart hoeft niet, in tegenstelling tot de CVP-jongeren. Deze richten zich niet specifiek op studenten, maar op ieder tussen achtien en vijfentwintig jaar. CDS is actief in Leuven, Gent en Antwerpen en overkoepeled is er CDS-nationaal.

Trees Van Eykeren: «CDS-Leuven is wel de grootste afdeling: wij hebben honderd leden en daarvan zijn er toch een veertigtal actief. Ik ben daar kontent mee. Met bijna wekelijks een activiteit hebben we een drukbezet programma.»

Veto: Is er overlapping tussen CDS en CVP-jongeren?

Van Eykeren: «Ikzelf ben ook actief bij de CVP-jongeren in Assenede. In Leuven heb je er ook die in beide zitten. De werking is echter verschillend. Wij hebben nog die studentensfeer; wij bepalen zelf ons programma en activiteiten, een kantus, een fuif, reizen. CVP-jongeren zijn bezig met gemeentepolitiek. De hoofddoelstelling van CDS is studenten bewust maken van het belang van politiek. Of dat zij al dan niet kristendemocratisch gezind zijn, doet er niet toe.»

«Ons jaarthema is gelijke kansen. Bijna elke week nodigen we iemand uit om te spreken over een deelgebied daarvan: vluchtelingen, ontwikkelingsamenwerking, migranten, holebi's. Zo hebben we minister Vogels op bezoek gehad om te discussiëren over haar gelijkekansenbeleid.»

Denken

Veto: Denken jullie na over specifieke studentenproblemen?

Van Eykeren: «Het jaarthema van CDS-nationaal is gebaseerd op allerlei studententhema's. Vanuit Leuven hebben wij een tekst gemaakt rond nachtreinen. Wij vinden dat die moeten ingevoerd worden omdat studenten ook andere studentensteden willen verkennen. Nu gaat om kwart na tien 's avonds de laatste trein al naar Leuven terug en ben je dus verplicht om te overnachten. In Nederland bestaan er wel nachtreinen en die kennen een groot succes. Daarnaast hebben wij ook een tekst gemaakt over recht op participatie van studenten. Wij hebben vorig jaar rond de verkiezingsijd een actie gevoerd in Leuven opdat studenten ook in de stad waar ze studeren kunnen stemmen.»

«Als politieke studentenvereniging willen wij ook meer inspraak in de gemeentepolitiek van Leuven. Momenteel hebben wij geen CDS-leden die verkozen zijn in Leuven. Bij de volgende gemeenteraadsverkiezingen zullen er wel mensen van ons op de lijsten staan, maar dan vooral in West- en Oost-Vlaanderen.»

Veto: De jongerenafdelingen gaven in de jaren zestig-zeventig scherpe kritiek op de eigen partij. Dat was ook het geval bij de CVP-jongeren. Waarom gebeurt dat nu zo weinig?

Van Eykeren: «Tja, dat is een goeie vraag. Misschien zit je met te veel mensen die een

postje in het vooruitzicht hebben. Ze laten geen kritische stem horen omdat ze dan in botsing komen met de partij en hun toekomst in gevaar brengen. Ik heb het niet voor die categorie. Ik ben zelf heel idealistisch. Dan stap je in de politiek omdat je ergens een ongenoegen hebt tegenover bepaalde dingen in de maatschappij. Je wil dan in het beleid geraken om dingen te veranderen. De meesten bij CDS zijn wel zo. De mensen die er alleen maar zitten om allerlei postjes te bekomen, geraken er nooit.»

Veto: Het is voor studenten, en intellectuelen in het algemeen, gemakkelijker om een verkiesbare plaats te krijgen op een lijst, dan voor andere groepen uit de samenleving, bijvoorbeeld arbeiders. Is dat democratisch?

Van Eykeren: «Dat is een zeer spijtige zaak. Als ik het mag betrekken op het CDS: dat was vroeger, zoals wellicht alle politieke studentenbewegingen, een elitair klubje universitair. Ik was de eerste die op hogeschool terecht kwam. Daaruit heb ik studenten meegebracht en nu is CDS echt een

bond en de Jong-Socialisten al een discussieavond achter de rug. Dan was er de taalstrijd. De vijf bewegingen zullen zich ook organiseren in een forum. Zo kunnen we standpunten innemen met groter draagvlak en activiteiten organiseren om onze bekendheid te vergroten.»

Grens

Veto: Jullie nodigen ook mensen van het Vlaams Blok uit. Wat is de filosofie daarachter?

Van Eykeren: «Johan De Mol werd inderdaad ook gevraagd. We moeten over de partijgrenzen heen in discussie treden. Uiteindelijk is dat het principe van democratie: met elkaar van gedachten wisselen. Ook met het Vlaams Blok, want slechts door met die mensen te praten, kan je iets bereiken.»

Veto: In Oostenrijk is extreem-rechts aan de macht kunnen komen dankzij samenwerking met de kristendemocraten. Wat zal de CVP doen na de komende gemeenteraadsverkiezingen?

de aandacht en het is juist door die aandacht dat ze ook groeien.»

Veto: Als je ze uitnodigt om te komen spreken op debatten, geef je ze ook aandacht.

Van Eykeren: «Ja, maar, dat is toch iets anders. Je kan ze ergens niet negeren. Ze worden nu voortdurend in een onderdogpositie geduwd en het is juist dat dat de pers benadrukt: zie eens, het Vlaams Blok is weer slachtoffer, zij worden niet uitgenodigd!»

Veto: Als je hen aan het woord laat, krijg je wel ineens een intellectueel als Johan Leman (directeur van het Centrum voor Gelijke Kansen en Racismebestrijding) die Gerolf Annemans een demokraat noemt.

Van Eykeren: «Ik hoop dat hij die woorden nog terugtrekt. Vlaams Blok is géén democraten. Het gevaar van het Blok is echter wel dat je met verschillende strekkingen zit. Een Alexandra Colen kan geen gevaar betekenen voor de maatschappij, maar een Philip Dewinter wel. Je hebt in het Blok de racisten, de conservatieven en de Vlaams-nationalisten. De racisten zijn het grootste gevaar, omdat zij het meeste stemmen trekken.»

Veto: Probleem van de oppositievoerende CVP is dat al gauw het argument valt: jullie zijn veertig jaar aan de macht geweest, had het dan zelf beter gedaan.

Van Eykeren: «Ik heb dezelfde reactie. Ze gaan nu bijvoorbeeld een actie voeren rond fiscale discriminatie. Ik had zoiets van: jamaar, jullie hebben veertig jaar in het beleid gezeten, en nu ga je allerlei acties voeren. Ergens schaam ik me ervoor CVP-er te zijn wanneer ze net nu vanalles proberen in te voeren.»

«Ik denk dat een verjongingsoperatie dringend nodig is. Dat we weer radicalere standpunten kunnen innemen. Al die oude krokodillen, dat die eens opstappen. Ik ben er voorstander van dat de CVP in de oppositie zit. Ze moeten nu eens beseffen wat het is. Ze zullen waarschijnlijk ook kunnen leren uit het beleid dat nu gevoerd wordt.»

Veto: Al enig idee hoe de gemeenteraadsverkiezingen zullen uitdraaien voor de CVP?

Van Eykeren: «Dat hangt natuurlijk af van de aktualiteit in die periode. We hebben het in juni gezien met de dioksinekrisis: hoe zou het verlopen zijn als die er niet was geweest? Het is natuurlijk wel een feit dat de nationale politiek zich grotendeels weerspiegelt in de gemeentepolitiek. Ik denk dat de CVP hier en daar toch nog wel een ferme deuk zal krijgen, maar ik hoop dat nieuwe en jonge mensen de nederlaag kunnen opvangen.»

Veto: Wat is het kristendemocratische in de politiek? Waaraan kan je dat herkennen?

Van Eykeren: «Aan de fundamentele van je denken. Je denkt vanuit een bepaalde visie en je houdt rekening met bepaalde waarden. De CVP staat voor personalisme en solidariteit. Die waarden neem je mee op alle domeinen en hanteer je als vertrekpunt. De CVP verdedigt het kristelijke maar benadrukt ook het democratische. Die combinatie staat mij aan.»

Margo Foubert

(foto Ellen Claes)

diverse groep. Sommige maatschappelijke groepen zijn echter vlugger geïnteresseerd in politiek en durven sneller de stap ernaar toe zetten. Voor arbeiders is dat blijkbaar nog een zeer grote stap. Ook voor vrouwen en allochtonen. Minister Vogels gaat vanaf maart positieve acties voeren om vrouwen warm te maken voor politiek. Die acties worden echter al zo lang gevoerd, en nog blijkt dat vrouwen ondervertegenwoordigd zijn in de politiek. De oorzaken zijn vooreerst te vinden in het onderwijs: kinderen denken al op jonge leeftijd in die traditionele rollenpatronen. Dat bepaalt je funktio-nen voor de rest van je leven. Je kan wel iets geëmansi-peerder worden, maar als de basis in jouw denken zit, is het moeilijk daarvan af te stappen.»

Veto: Hoe verloopt de samenwerking met de andere jongerenpartijen?

Van Eykeren: «Die hebben we dit akademiejaar op het getouw gezet. Wij hebben samen met Liberaal Vlaams Studentenver-

Van Eykeren: «Ik ben hevig tegenstander van zo'n samenwerking, net als de CVP. We moeten lessen trekken uit de Oostenrijkse situatie voor de toekomst in België. Hopelijk komt het hier nooit zover, al voelen we nu de adem van het Vlaams Blok in onze nek.»

Bewust

Veto: Wat verwacht je van de gemeenteraadsverkiezingen?

Van Eykeren: «Ik hoop dat de mensen heel bewust naar de stembus zullen trekken en dat ze aan een toekomst van zes jaar denken. Dat ze voor mensen kiezen waarin ze geloven en waarop ze kunnen vertrouwen. Want ook in de gemeentepolitiek is dat zeer belangrijk. In Antwerpen gaat de CVP er keihard tegenaan. Ik hoop dat ze de juiste strategie kiezen. Ze moeten een waardig alternatief bieden, geen anti-Vlaams-Blokkampagne voeren. Zo breng je die partij nog meer in

“De CVP staat voor personalisme en solidariteit”

“Ik zeg dit niet omdat ik een Antwerpse chauvinist ben”

Bij de betogingen tegen Haider in Oostenrijk was er een uitgebreide Belgische delegatie aanwezig. Gaat er binnenkort echter ook in België niet massaal betoogd worden omdat een extreem-rechtse partij aan het beleid deelneemt? Twee professoren internationale betrekkingen van de KU Leuven proberen een antwoord te formuleren.

Veto: Met de boycot op de toeristische beurs heeft België nog maar eens het voortouw genomen in de polemiek tegen Haider. Hoe moeten we dergelijke acties beoordelen?

Bart Kerremans: «Men moet zich de vraag stellen of men hierdoor de Oostenrijkse coalitie kan veranderen of niet. Ik vrees dat die boycot eerder een poging is om zich te profileren. Men wil daarbij vooral zichzelf geruuststellen, zonder oog te hebben voor de mogelijke gevolgen. België profileert zich in Europa als de grote tegenstander van de Oostenrijkse coalitie, terwijl België binnen de Europese Unie (EU) het eerste land is dat gekonfronteerd zal worden met verkiezingen waarin mogelijk-erwijs een extreem-rechtse partij de macht kan grijpen in een grote stad. Ik weet niet of de huidige reactie van België dan zo verstandig is.»

Gelag

«Bovendien vraag ik mij af welk effect zo'n politiek op het electoraat in België zelf heeft. Versterken die ideeën over een boycot niet de indruk dat de politieke klasse de kiezers — en vooral dan de kiezers die mischien voor extreem-rechtse partijen stemmen — probeert te vertellen voor wie ze moeten stemmen. Daardoor wordt het tegenovergestelde gegeneerd van wat men wil bereiken. Ik vind het juist dat men reageert maar ik heb vragen bij de manier waarop. Hopelijk moeten we in ons land, in casu in Antwerpen, het gelag niet betalen.»

Frank Delmartino: «Men moet de Oostenrijkse regering sowieso wijzen op haar verplichtingen tegenover de EU en premier Schüssel duidelijk maken dat de EU niet zal twijfelen om maatregelen te nemen indien Oostenrijk zich schuldig zou maken aan een ernstige en blijvende inbreuk op een

overleg gepleegd worden met andere landen. België haalt met zijn standpunten tegen Oostenrijk voor het eerst sedert de Duitse-affaire opnieuw de internationale pers, maar als na de komende verkiezingen extreem-rechts ook hier een deel van de macht grijpt, zullen onze huidige reacties als een boomerang naar ons worden teruggestuurd.»

Burgemeester

«De manier waarop men de Oostenrijkers nu benadert, gaat aan haar eigenlijke doel voorbij. Men moet pogen de faktor Jörg Haider in Oostenrijk uit te schakelen en elke actie in verband met Oostenrijk moet daarop gericht zijn. De huidige reacties van België en enkele andere landen bevestigden het tegendeel. Men kan een vergelijking maken met het cordon sanitaire in België. Ik ben er in principe voorstander van, maar niet zoals het nu gebeurt. Over het cordon moet niet teveel poeha worden gemaakt. Het dient het Vlaams Blok als partij te isoleren en dood te zwijgen. Ik zal u één ding vertellen: als het Vlaams Blok in Antwerpen een zodanige meerderheid bereikt dat je hen niet meer uit het schepencollege kan houden, dan zal een Vlaams Blokker kandidaat zijn voor de burgemeestersverkiezingen. Dan zal de minister van Binnenlandse zaken van de federale regering een Vlaams Blokker tot burgemeester moeten benoemen. Het gaat hier dus niet alleen over een gemeentelijke aangelegenheid, maar ook over een regeringsaangelegenheid. Europa zal op dat moment op de vingers zitten kijken van de persoon die dat besluit zal moeten ondertekenen in naam van de koning. Zo is de situatie niet denkbeeldig dat het Vlaams Blok de macht oververt via de grote poort, namelijk door de burgemeestersverkiezingen.»

Delmartino: «De minister kan nog altijd weigeren om hem te benoemen of mischien weigert de koning wel.»

Kerremans: «Ja, maar wat moet er daarna gebeuren? Ik zou het zelf ook goedkeuren dat die burgemeester niet benoemd zou worden, maar dat zal in ieder geval wel een enorme polarisatie geven. De grote bekommernis van dit moment moet echter zijn dat de geschiedenis zich niet mag herhalen. In de jaren dertig is Hitler op een min of

(foto Bart De Schrijver)

ters ook lijfelijk over de vloer. Geen enkele andere stad wordt daar zo fel mee gekonfronteerd als Brussel. Het feit dat Oostenrijk zijn ministers afvaardigt op Europese vergaderingen en deelneemt aan Europese beurzen vereist eigenlijk keer op keer een standpunt van de Belgische verantwoordelijken. Voor België is Oostenrijk dus niet alleen een theoretisch probleem.»

Perseptie

«Daarnaast mag men niet vergeten dat vooral de perceptie heel belangrijk is: hoe kijkt de bevolking naar die reacties tegen

protest gezeten tegen het feit dat Mitterrand in 1981 een aantal kommunisten in zijn ploeg opnam en heeft men ook maar flauwtjes gereageerd toen enkele jaren geleden de neo-fascisten in Italië aan het bewind kwamen. Het is echt opvallend dat er zeer lichtzinnig wordt omgesprongen met artikel zes. Ook in het geval van Oostenrijk wordt het onvoldoende benut.»

Achillespees

Veto: In Wenen hadden we een gesprek met Oostenrijkse studentenleiders. Zij beweerden dat de huidige situatie mede het gevolg is van een malaise die reeds langer in de Oostenrijkse samenleving aanwezig is.

Delmartino: «De conservatieven en de sociaaldemocraten hebben jarenlang alle politieke postjes onder hun beiden verdeeld. En dat ging van de hoogste regeringsambtenaren tot directeurs van kleine scholten in Alpendorpen. Daarnaast heeft de machtswellust van Schüssel ervoor gezorgd dat extreem-rechts in de regering is opgenomen. Nadat er jarenlang een socialistisch premier was geweest, zag hij zijn kans schoon om eindelijk premier te worden.»

Kerremans: «In dit verband wil ik ook weer verwijzen naar de Antwerpse situatie — en ik zeg dit niet omdat ik als Antwerpenaar een chauvinist zou zijn, maar omdat ik werkelijk bezorgd ben. Zowel binnen de CVP als binnen de VLD wordt gezegd dat zij niet zullen aanvaarden dat mensen uit hun eigen partij gaan samenwerken met het Vlaams Blok. Volgens mij is dat juist een teken aan de wand dat aantoonde dat er binnen die partijen mensen zijn die met het Vlaams Blok schein willen gaan. En het Vlaams Blok speelt daar ook op in. Zij weten dat dat de achillespees is van de VLD en van de CVP.»

Diederik Vandendriessche
Annelies Decat
Bart De Schrijver

(foto Diederik Vandendriessche)

aantal fundamentele engagementen, zoals de democratie en de mensenrechten. Op basis van artikel nummer zes van het Verdrag van Maastricht moet de EU optreden indien de rechtsstaat bedreigd wordt. De beslissing om Oostenrijk te marginaliseren in diplomatieke contacten roept echter een aantal vraagtekens op in verband met de efficiëntie en de haalbaarheid.»

Veto: Moeten de reacties tegen Oostenrijk dan niet grondiger ingekaderd worden in een gezamenlijk Europees standpunt?

Kerremans: «Dat we het initiatief hebben genomen is op zich geen bezwaar, maar België moet zich wel bewust zijn van zijn kwetsbaarheid. Daarom moet er zeker meer

meer democratische manier aan de macht gekomen. Men moet de kansen op zo'n herhaling kleiner maken en niet groter.»

Delmartino: «Het is opvallend hoe de reacties van België gestuurd worden door de PRL. Eerst reageerde Michel, nu de Brusselse burgemeester de Donnée. In Wallonië voelt men de hete adem van een extreem-rechtse partij natuurlijk veel minder in de nek. Zij houden dan ook blijkbaar geen rekening met het gevaar dat in Vlaanderen dreigt. Anderzijds kan men natuurlijk ook niet ontkennen dat België nog een ander zwak punt heeft. Door de aanwezigheid van al die Europese instellingen krijgt België de extreem-rechtse Oostenrijkse minis-

Oostenrijk? Je kan ons land niet echt consistent noemen. De Brusselse burgemeester verwijderd Oostenrijk van een toeristische beurs en tegelijkertijd roept de Vlaamse minister van Cultuur Ancaux op om Oostenrijkse kunstenaars dan weer niet te boycotten.»

Veto: Waarom reageert de Europese Unie niet even scherp tegen andere landen waar de mensenrechten in gevaar zijn, bijvoorbeeld tegen de kandidaat-lidstaat Turkije?

Delmartino: «Wat er nu gebeurt, is een nooit gezien precedent. Nog nooit is de Europese Commissie het zo snel eens geworden over het feit dat er standpunten moeten worden ingenomen tegen een bepaalde

17 praktijkgerichte opleidingen Hoger Onderwijs (3 jaar)

▸ Departement Lerarenopleiding

- Kleuteronderwijzer(es)
- Onderwijzer(es)
- Regent(es)

▸ Departement ECHO - Economisch Hoger Onderwijs

- Accountancy – Fiscaliteit
- Financier- en Verzekeringswezen
- Marketing
- Secretariaat – Talen
- Zakelijk Vertalen en Tolken

▸ Departement Rega

- Farmaceutische en Biologische Technieken
- Medische Laboratoriumtechnologie
- Chemie (alle opties)
- Voedings- en Dieetkunde
- Medisch Secretariaat
- Toegepaste Informatica

▸ Departement Verpleegkunde en Vroedkunde

- Verpleegkunde
- Vroedkunde

▸ Departement Sociale School Heverlee

- Sociaal Werk – Maatschappelijk Assistent(e)

KHLEUVEN

KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN

WE WILLEN
DAT JE
ER KOMT

Voor meer inlichtingen of een gratis brochure:

KHLeuven • Algemene Directie • Abdij van Park 9 • 3001 Leuven (Heverlee)
tel. (016)39 86 60 • fax (016)39 86 66 • e-mail: administratie@khleuven.be
www.khleuven.be

Een koffer vol geld uit Mechelen

In de lange geschiedenis van de KU Leuven passeerden honderden rektoren de revue. Enkele onder hen zijn beroemd en berucht geworden, door hun beleid, hun gedrag of hun confrontaties met studenten. Sommigen werden kort gehouden door kerk of staat, anderen waagden het om de rebel uit te hangen. Een overzicht van de prille beginnaden van de unieft tot nu.

In de beginjaren was de Leuvense universiteit georganiseerd als een soort gilde van geleerde heren. De allereerste rektor van deze 'oude universiteit', Willem Neefs, werd in 1426 aangeduid door de paus. Zijn opvolgers werden verkozen door vijf vertegenwoordigers van de fakulteiten, die werden aangeduid tijdens een bijeenkomst van doctores en magistris in een klooster van de paters Augustijnen. *Conditio sine qua non* om rektor te worden was het behoren tot de geestelijke stand en niet gehuwd zijn. Dat met deze regel niet te lachen viel, blijkt uit het feit dat Hermes de Wynghene, tot rektor verkozen in 1536, uit zijn ambt ontzet en vervallen verklaard werd naar aanleiding van zijn huwelijk.

De rektor werd aangesteld voor de duur van drie maanden, later voor zes maanden. Dit leidde tot een zeer snelle opvolging van rektoren: tussen 1426 en 1649 traden vierhonderdvierentachtig rektoren aan. Vooral in de zeventiende en achttiende eeuw kwam het voor dat iemand meermalen het ambt van rektor op zich nam. Absolute recordhouder was Arnold van Buggenhout, die op tweeëndertig jaar tijd zeventien keer rektor was om er uiteindelijk dood bij neer te vallen tijdens zijn laatste ambtsperiode.

Door de korte ambtstermijn kon de rektor weinig invloed uitoefenen op het beleid. De fakulteiten regelden hun zaakjes zelf en de rektor mocht niet op zijn eentje beslissingen nemen die invloed hadden op heel de universiteit. Wel had de middeleeuwse rektor belangrijke voorrechten. In de officiële stouwen ging hij voorop en op straat werd hij steeds vergezeld door twee pedellen. Hij was sjef van de universitaire politie en hoofd van de universitaire rechtbank. Wanneer de rektor dat nodig achtte, werden 'kriminele' leden van de universitaire gemeenschap opgepakt, gestraft, gevangengezet in de universitaire gevangenis of geëkskommuniceerd. Gedurende lange tijd mocht hij zelfs de helft van de opgelegde boetes in eigen zak steken. Gezien de belangrijkheid van zijn taak, mocht de rektor niet langer dan één nacht buiten de stad verblijven zonder speciale toestemming van de universiteit.

Bankbiljetten

Vanaf 1817 — als gevolg van de Franse revolutie en het opkomende liberalisme — was het gedaan met de professorengilde. De universiteit werd een rijksuniversiteit en verloor haar autonomie. Alle beslissingen van enig belang werden genomen door de overheid en de rektor werd gedegradeerd tot

handhaver van orde en tucht. Hij werd voor een jaar benoemd door de koning op voordracht van de academische senaat, een vergadering van alle hoogleraren die tot op de dag van vandaag is blijven bestaan, maar slechts in uiterste nood bijeen komt.

Bij de eerste rektor van deze periode was het al prijs. Hij bleef tegen de regels in gedurende twee jaar op zijn stoel zitten en waagde het zelfs zich te bemoeien met het beleid van de overheid. Zijn opvolgers volgden dit voorbeeld niet en waren meer slaafse ambtenaren dan echte gezagspersonen. De academische senaat stelde ondertussen wel alles in het werk om een aantal bevoegdheden naar zich toe te trekken.

Kort na de onafhankelijkheid van België, in 1835, kwam de universiteit opnieuw onder de vleugels van Rome. De bisschop van Mechelen werd grootkanselier van de universiteit, benoemde samen met de andere Belgische bisschoppen het personeel — de rektor

geschaduwd. Een reactie van studentenzijde tegen dit strenge beleid bleef niet uit. Al in 1907 werd er een lichte bom gedropt in de brievenbus van de vice-rektor en in 1914 barstte een harde revolutie los. Door het uitbreken van de eerste wereldoorlog werd deze opstand echter in de kiem gesmoord. Enige jaren later, in de jaren twintig, kreeg rektor Ladeuze opnieuw tegenwind, toen Vlaamse studenten be-

toogden tegen de Franstalige monseigneur. Een lange ambtstermijn met een heroïsch tintje was weggelegd voor monseigneur Van Waeyenberg. Vlak na zijn aantreden brak de tweede wereldoorlog uit. Nadat de Duitse bezetter in 1941 de vrijzinnige universiteit van Brussel had opgedoekt, ontving rektor Van Waeyenberg de Brusselse vrijmetselaars en joden met open armen. Dat dit een zeer groot gebaar was, blijkt uit het feit dat de rektor een van de basisartikelen

"Nu is het gedaan. Knuppel ze buiten!"

(foto's archief)

inklus — en bepaalde de gang van zaken. Tot het begin van de twintigste eeuw werden de professoren rectorstreeks uitbetaald door de kanunnik-theaurie die voor de gelegenheid met een koffer vol bankbiljetten uit Mechelen kwam.

In de praktijk hadden de rektoren de touwtjes echter stevig in handen. Het waren geestelijken die voor het leven werden benoemd en die monarchieën opbouwden die regeringen luisterrijk overleefden en onderwijsministers van alle kleuren versleten. Monseigneur De Ram, monseigneur Ladeuze en monseigneur Van Waeyenberg waren zo'n patriarchen die twintig, dertig jaar lang hun stempel drukten op het beleid van de universiteit en de richtlijnen uit Mechelen naar hun hand zetten.

Recordhouder troonzitten was monseigneur Ladeuze met eenendertig jaar. Zedigheid en tucht waren de kernbegrippen in zijn beleid. Het ging zelfs zo ver dat zijn vice-rektoren hun regenten de opdracht gaven om de verboden kwartieren van de stad uit te kammen, op zoek naar studenten die zich met slecht vrouwvolk ophielden. Frivole studenten zouden zelfs preventief zijn

vormd. Het waren nu niet langer de bisschoppen, maar de leden van de fakulteitsraden — inclusief studenten en assistenten — die bepaalden wie de rektor werd voor een periode van vijf jaar. Het bisdom Mechelen behield enkel de bevoegdheid om de rektor formeel te benoemen.

Sigaren

De Somer was een groot voorstander van de participatiegedachte en verklaarde dan ook grootmoedig: "Ik zal voorzitter zijn van een democratische republiek en geen diktator". Hij bleek vooral een republiek van professoren te bedoelen. Aan de studentenvertegenwoordigers op de Academische Raad maakte hij duidelijk dat mede-beheer door studenten slechts bestond *bij gratie van*. Toen studentenvertegenwoordigers zich tijdens een vergadering te nadrukkelijk manifesteerden, repliceerde hij met: "Eén vingerknip van mij en ge ligt hier buiten!". De Somer liet de studenten hun gang gaan, zolang het binnen de grenzen van het voor hem aanvaardbare bleef. Waar voor hem de grens lag, werd duidelijk toen studenten het rektorat bezetten. De in grote getale opgetrommelde rijkswachters moesten lijdzaam toezien hoe de studenten De Somer's archieven door het raam naar buiten keilden, recht de Naamsestraat op. De Somer bleef ijsig kalm totdat hij plots zijn doos met Havanasigaren naar beneden zag dwarrelen. Volgens de legende waren zijn eksakte woorden: "Nu is het genoeg geweest. Knuppel ze buiten!"

Rektor De Somer overleed tijdens zijn derde ambtstermijn, in 1985. Hij werd opgevolgd door de rechtsgeleerde Roger Dillemans die veel meer bindingen had met het traditionele katholicisme. De combinatie van een natuurlijke aanleg voor retoriek en legendarische woede-uitbarstingen maakten van de zelfgenoegzame Dillemans een man waar niet omheen te komen viel. Vetomedewerkers werden tijdens Dillemans's ambtstermijn meermalen op zijn buro geroepen. Toen er een naaktfoto in Veto verscheen kwamen de Vetomedewerkers er met een bolwassing vanaf, maar toen er een satirisch stukje over moeder Theresa werd geplengd, was dat van het goede te veel voor de katoelieke Dillemans. De Veto's werden tot de laatste stuks uit de bakken gehaald.

Na twee ambtstermijnen van vijf jaar gaf Dillemans de fakkel door aan huidige rektor Oosterlinck. Als burgerlijk ingenieur legde deze een grotere nadruk op efficiëntie en verzakelijke hij het bewind: de rektor werd een manager. Tegelijkertijd kwam de nadruk te liggen op de toegepaste wetenschappen en de technologie. Oosterlinck's eerste ambtstermijn loopt nu ten einde. Op zes april van dit jaar vinden er nieuwe rektorverkiezingen plaats. Wat de nieuwe ambtstermijn met zich mee zal brengen, is geschiedenis die nog moet geschreven worden.

**Loes Geuens
Tine Swaenepoel**

Met dank aan Marc Derez, universiteitsarchief.

De rektor was sjef van de universitaire politie en hoofd van de universitaire rechtbank

Wiskie

Verregaande hervormingen deden zich voor na de splitsing van de Leuvense universiteit. In 1968 mocht de medicus Pieter de Somer — overigens als eerste leek — de rektorssherp aantrekken van de Vlaamse KU Leuven. De Somer's verschijning — pak en das, met een sigaret in de ene hand en een glas wiskie in de andere — stond in schril contrast met dat van zijn voorgangers.

Als het ware rektor geworden boven op de barrikades, brak De Somer resoluut met de traditie. De roep om democratisering en inspraak werd gehoord onder alle geleidingen van de universiteit, maar nog het meest in de assistentengroep en de studentwereld. Ook kwam er meer en meer reactie tegen het kerkelijk overwicht binnen de universiteit. Onder rektor De Somer werd de universitaire beleidsstructuur grondig her-

Het wel en wee van rektor André

Met de verkiezing van een Leuvense rektor in aantocht is het de democratische plicht van Veto — overigens het favoriete weekblad van de huidige rektor — om het beleid dat de afgelopen vijf jaar aan onze Alma Mater is gevoerd, kritisch door te lichten. Daarom laten we de belangrijkste studentenvertegenwoordigers van de laatste jaren hun mening geven over de werkwijze en de academische visie van rektor André Oosterlinck, de man die de KU Leuven doorheen het fin de siècle van de twintigste eeuw heeft geloodst.

Burgerlijk ingenieur André Oosterlinck was voor zijn ambt als rektor actief als onderzoeker in het domein van de informatietechnologie. Studenten kennen hem dan weer van de cursus *stochastische signaalanalyse en filterontwerp*. Daarnaast was hij als groepsvoorzitter Eksakte Wetenschappen, lid van de Akademische Raad (AR) en het Gemeenschappelijk Buro (Gebujal) een aantal jaren betrokken bij het universitair beleid.

Na het afscheid van rektor Dillemans in 1995, deed Oosterlinck een gooi naar het rektorschap. Hij moest het opnemen tegen drie andere kandidaten: professor De Brock (Romaanse), professor Collen (Geneeskunde) en professor Lamberts (Geschiedenis). Na de eerste ronde bleven er nog twee kandidaten over: Lamberts en Oosterlinck zelf. Oosterlinck haalde het uiteindelijk, met slechts vijftien stemmen verschil.

In het academiejaar '95-'96 ging de eerste ambtstermijn van Oosterlinck van start. Reeds in oktober wordt een netelige onderwijsdiskussie op gang getrokken. Op 9 oktober 1995 deed toenmalig minister van Volksgezondheid Colla (SP) een voorstel voor de kontingentering van artsen. Men wou een quotum bepalen voor het aantal artsen dat na de zevenjarige opleiding zou worden toegelaten tot de huisartsen- en specialisatie-opleiding.

Ommezwaai

Meteen worden de waakhonden van de demokratisering van het onderwijs wakker. De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) organiseert op 26 oktober een betoging tegen iedere vorm van studentenbeperking. Op 27 oktober voert minister van Onderwijs Van den Bossche een precisiebombardement uit: hij verkondigt dat er in Vlaanderen genoeg consensus is over een studentenbeperking bij Geneeskunde.

De bal gaat aan het rollen. Binnen de Vlaamse Interuniversitaire Raad (Vlir), waar

in de Vlaamse rektoren zetelen, komt men terug op het vroegere standpunt tegen de toegangsbeperking. Rektor Oosterlinck toont zich een groot voorstander van een bindende toelatingsproef voor de eerste kandidatuur en zorgt voor de ommezwaai binnen de Vlir. Ludwig Deweghe, voormalig voorzitter van Kringraad (Krira), verklaart de reactie van de rektor: "Oosterlinck nam gewoon de standpunten van de overheid over. Hij geloofde dat er teveel artsen waren en dat de instroom moest beperkt worden. Een van de redenen waarom de rektor instemde, was dat er geen financiële gevolgen zouden zijn voor de fakulteit Geneeskunde." De studentenbeweging heeft gespeeld en verloren. Op 24 juli 1996 wordt het dekreet op de toelatingsproef Geneeskunde en Tandheelkunde goedgekeurd.

Ballonetje

In hetzelfde academiejaar doet rektor Oosterlinck nog straffere uitspraken. In *Het Laatste Nieuws* van 23 april 1996 verklaart hij: "Ik wil een toelatingsexamen voor alle studenten". Oosterlinck ziet dit als een democratische maatregel om de slachting die ieder jaar in de eerste kandidatuur plaatsvindt, tegen te gaan. Zijn uitspraak zorgt binnenskamers voor grote onenigheid tussen de dekanen. Ook Loko staat op zijn kop. Hoewel het laat op het academiejaar is, trotseren vijftig studenten de studiedruk en bezetten het rektorat. Achteraf nuanceert Olivier Remy, destijds voorzitter van Sociale Raad (Sora), het hele geval: "De rektor laat graag ballonetjes op. Maar hij past zijn visie daaraan aan omdat er protest is." In hetzelfde artikel verkondigt de rektor het stopzetten van de leeropdracht van vijf professoren die zwaar gebuisd zijn op hun onderwijsbeoordeling. De rektor staat echter alleen met zijn beslissing, ook binnen de Vlir.

Hoewel hij erin slaagt om de studenten tegen de schenen te schoppen, toont Oosterlinck zich in zijn eerste rektorsjaar ook van zijn goede kant. Reeds in november '95 start hij een sjarme-offensief. Hij gaat gezellig dineren met enkele studenten in de Alma en gaat een goed woordje doen voor de studenten die opgepakt zijn tijdens een sit-in op de E-40.

Op het patroonsfeest van 2 februari 1996 komt Oosterlinck's managersbloed naar boven. Hij werpt de idee op van een soort peterschap van professoren voor bedrijven. Daarmee hoopt hij de academische wereld meer te engageren in de bedrijfswereld en het onderzoek meer af te stemmen op de noden van de markt. Tegenwerpingen dat de onafhankelijkheid van het onderzoek dan wel eens in gevaar zou kunnen komen, worden weggewuifd. In de rest van zijn ambtsperiode zal Oosterlinck veel aandacht besteden aan de oprichting van zogenaamde *spin-offs*. Dit zijn bedrijven die opgericht worden door professoren of assistenten met geld van de KU Leuven om onderzoeksresultaten te kommersialiseren. Al snel bleken *spin-offs* bijzonder lukratief. Sommige professoren zijn er multi-miljonair mee geworden.

In het academiejaar '96-'97 is het snel

afgelopen met het sjarme-offensief. De studentenaantallen beginnen te dalen. Studenten zoeken een universiteit die dicht bij mama thuis ligt. Bovendien heeft de KU Leuven het imago moeilijker te zijn dan andere universiteiten. Oosterlinck en zijn ploeg reageren onmiddellijk. In januari wordt het voorstel gelanseerd om semestereksamen in te voeren, officieel "uit bezorgdheid over de moeilijke overgang van het sekondair onderwijs naar de universiteit". Overbodig te zeggen dat de dieperliggende reden studentenwerving is.

Al snel wordt duidelijk dat een aantal

fakulteiten de 'bezorgdheid' van de rektor niet delen. Oosterlinck ziet zich genoodzaakt om zijn voorstel af te zwakken en uiteindelijk wordt de bal doorgespeeld naar de fakulteiten: wie dat wil, mag vanaf het academiejaar '98-'99 een semestersysteem invoeren. Heverlee is dolentoesiast, maar in de Humane Wetenschappen houdt men het been stijf en zoekt men naar andere oplossingen om eerstejaars op te vangen.

De discussie rond de semestereksamen krijgt in het academiejaar '97-'98 nog een serieus staartje. Op de AR van oktober stelt Oosterlinck voor om een creditpuntenstelsel in te voeren, waarbij studenten zelfstandig hun jaarprogramma kunnen samenstellen op basis van de studiepunten die aan elk vak worden toegekend. In Nederland bestaat het creditsysteem al jaren, maar het stuit daar meer en meer op verzet omdat studenten geneigd zijn om hun moeilijkste vakken op te sparen, met studietuifverlenging tot gevolg.

De onverwachte persaanbod voor het nieuwe voorstel verast de academische overheid en de rektor haast zich dan ook om zijn uitspraak weer in te slikken. Hij wil nu geen creditsysteem meer, maar een versoepeling van de examenvormen en -tijden. In 1999 wordt ondanks studentenprotest een 'versoepeling van het examenreglement' doorgedrukt, dat vanaf dit academiejaar in voege getreden is.

Nog in het academiejaar '97-'98 verkondigt een lichtjes beteerde, maar strijdvarende rektor dat de universitaire ziekenhuizen het jaar hebben afgesloten met een verlies van 800 miljoen frank. Later valt er nog een lijk uit de kast van een miljard frank. Manager Oosterlinck blijft niet bij de pakken zitten. Kort voor de zomervakantie van 1998 mag Jan Peers, directeur van Gasthuisberg, zijn biezen pakken. Verder huurt de rektor het McKinsey-team in, gespecialiseerd in het doorlichten van verlieslatende bedrijven. Op basis van de konklusies die door McKinsey gemaakt worden, wordt Gasthuisberg grondig

gereorganiseerd. De gevolgen zijn groot: onder het verplegend en administratief personeel sneuvelen tweehonderd voltijdse banen, de werkdruk swingt de pan uit en ook de opleiding van jonge artsen krijgt minder aandacht.

Nog meer geldzaken in het academiejaar '97-'98. Ondanks hevig studentenprotest wordt op de AR van maart beslist dat voor zes Voortgezette Akademische Opleidingen (VAO's) verhoogde inschrijvingsgelden zullen worden gevraagd. Deze lopen op tot tweehonderdduizend frank. Oosterlinck motiveert de beslissing met het argument dat VAO's niet gefinancierd worden door de overheid en dat VAO's met een hoog inschrijvingsgeld meer internationaal prestige genieten. Loko ziet de demokratisering van het onderwijs op de tocht staan en reageert heftig. Op 27 januari bezetten vijftig studenten het rektorat om voor de VAO's alsnog een normaal inschrijvingsgeld te eisen. Op 30 januari volgt er een betoging. De rektor en de dekanen trekken er zich echter niet veel van aan. De zes VAO's blijven even duur.

Het academiejaar '98-'99 wordt ludiek ingezet met een actie van de werkgroep Vrouw-Man-Universiteit-Samenleving (Vmus) van Sora. Bij de opening van het academiejaar mengen een tiental meisjes, gehuld in toga's, zich onder het professorenkorps om de ondervetegenwoordiging van vrouwen aan de universiteit aan te klagen. Met effect blijktbaar, want in december benoemt de rektor professor Malfliet in de functie van adviseur van het gelijkheidsbeleid. Een klein jaar later stelt Malfliet haar eerste rapport voor.

Heisa

In december '99 staan er grote veranderingen in het onderwijsbeleid op til. Het Gebu schaart zich als één blok achter het onderwijsbeleidsplan, waarin de zelfwerkzaamheid van de student en de begeleidende rol van de professoren worden benadrukt. De studenten, die rechtstreeks betrokken werden bij de opstelling ervan, steunen het plan ten volle. Hetzelfde kan niet worden gezegd van de dekanen. Ze kraken het plan tot op de grond af. Enkele maanden later weet Oosterlinck het plan er toch door te drukken, zij het in iets gemilderde vorm.

Op maatschappelijk vlak begaat de rektor in '98 een blunder van formaat. Op 30 oktober wordt bekend dat de Antwerpse Ufsia-universiteit herkaasiel verleent aan een vijftiental uitgewerdde families. Snel volgen er soortgelijke initiatieven in Luik en Brussel. Aan de KU Leuven is de stilte oorverdovend. Wanneer studenten op de AR om uitleg vragen, krijgen ze van Oosterlinck te horen: "Aan die mediastunt doen wij niet mee." Na een bezetting van de kapel van het Pauscollege door Sora in januari beslist de KU Leuven om alsoog asielzoekers op te vangen. Oosterlinck trekt duidelijk lessen uit de heisa rond het herkaasiel. Wanneer eind april de eerste Kosovavase vluchtelingen in België arriveren, is de KU Leuven er als de kippen bij om een opvangplaats ter beschikking te stellen. Het ministerie van Binnenlandse Zaken gaat echter niet op dit voorstel in.

foto's: bezetting van het rektorat in 1998

Het beleid van Oosterlinck wordt gekenmerkt door een zware stijlbreuk met dat van zijn voorganger Dillemans. Vooral het verschil in achtergrond tussen beide tenoren is groot. Dillemans regeerde vooral vanuit een politiek engagement. Hij kwam uit de katholieke Caritasbeweging en zat in een CVP-kabinet op het Ministerie van Sociale Zaken. Op die manier gaf hij een tijd mee vorm aan de sociale zekerheid. Dillemans kan dan ook worden gekarakteriseerd als een

katholieke herder met grootsse plannen.

André Oosterlinck komt uit de eksakte wetenschappen en was een van de weinige mei-68'ers die toen op hun kot zaten te blokken. Oosterlinck staat erover bekend rechtlijnig te zijn en heeft een directe aanpak. Bart Eeckhout, hoofdredakteur van Veto in 1995-96, zegt over Oosterlinck's handelwijze het volgende: "Oosterlinck is gekozen voor wat hij is, een manager. Dillemans had wel grote plannen maar in de praktijk vielen die dikwijls tegen." De voormalige Kriravorzitter Poi Verwilt ('98-'99) treedt deze stelling bij: "Oosterlinck is inderdaad een goede manager, alleen maak ik de bedenking of de rektor wel een manager hoort te zijn. Het grootste probleem van de rektor is zijn figuur. Dillemans was een naam, Oosterlinck is een funktie."

Joviaal

Oosterlinck's beleid wordt geschraagd door een grote openheid tegenover de studenten. Dat bevestigen alle voorzitters van de geledingen van de Leuvense studentenkoepel. De drempel ligt voor de studentenvertegenwoordigers heel laag om naar de rektor te stappen en hun grieven op tafel te gooien. Dat geldt niet alleen voor Krira, dat traditioneel de contacten onderhoudt met het rektorat, maar ook voor de andere geledingen. Ook de meest gekontesteerde geleding, Veto, die met de vorige rektor niet echt op goede voet leefde, ervaart een grote discussiebereidheid bij de huidige rektor. Terwijl Dillemans Veto 'een handicap' noemde die andere rektoren niet hebben, schonk Oosterlinck in 1996 Veto de primeur van het bezoek van de koning aan Leuven.

Open zijn en joviaal kunnen omgaan met de studenten, is een onbetwistbaar pluspunt voor Oosterlinck. Openheid impliceert echter ook dat de studenten inspraak kunnen hebben. Als een manager de universiteit bestuurt, wordt die meer en meer als een onderneming geleid. Studenten worden in deze 'bedrijfsvisie' vaak beschouwd als een onstabiele faktor.

Reeds in Oosterlinck's verkiezingsprogramma van 1995 kwam dit tot uiting. Zo schreef hij dat er geen directe nood is aan een verandering van de omvang van de studentenvertegenwoordiging in advies- en beleidsorganen. Wel was er volgens de toenmalige kandidaat-rektor nood aan een opwaardering van de kwalitatieve rol van de studenten via betere informatiedoorstroming en via aanpassingen van het beslissingsproces. De één-derde-aanwezigheid in de Permanente Onderwijscommissies (POK's) noemde hij een belangrijke verwezenlijking. "In de AR is er een kwalitatief hoogstaande studentenspraak, een vertegenwoordiging in het Gebu achten wij onder meer om die reden niet nodig. Wel kunnen studenten, voor punten die hen rechtstreeks aanbelangen, door het Gebu en de Raad van Beheer (RvB) adviserend gehoord worden", vervolgde de tekst.

Sociaal

De studenten hebben via Krira (de onderwijsgleding van Loko) vier vertegenwoordigers op de AR. Zij krijgen wel gehoor op die vergadering, maar echt een visie door-drukken is onmogelijk, wegens te weinig stemmen. Het enige wat hen rest is lobbyën en de vergadering trachten te overtuigen. In het orgaan dat *de facto* de grootste macht heeft, het Gebu, zit nog steeds geen enkele student. Deweghe: "Het Gebu heeft nog heel veel macht, maar wordt eigenlijk niet gedragen door een breed veld. Het laat integendeel zelf zijn ideeën over de hele universitaire gemeenschap neerdalen. Oosterlinck heeft niet geprobeerd daar iets aan te veranderen."

Gewikt en gewogen

Met RvS, de Raad voor Studentenvoorzieningen van de KU Leuven, heeft Oosterlinck zich nauwelijks bemoeid. Volgens de voorzitters van Sociale Raad liet hij de verantwoordelijkheid over aan de 'werkvloer'. Volgens Axel Aerden, voorzitter van Sora in '96-'97, heeft het meer dan een jaar geduurd eer de rektor wist dat er studenten zaten in RvS en dat Sora een geleding was van Loko. Over het eerste contact met Oosterlinck vertelt de Soravorzitter van het academiejaar 1998-'99, Thomas Weyns, het volgende: "De studentenvertegenwoordigers op RvS hadden ruzie met RvS-voorzitter professor Van Gerven. Om de vergadering te blokkeren — Sora heeft namelijk een vetorecht — gingen de studenten buiten een kaartje leggen, als teken van protest. Toen de rektor passeerde was hij zeer verheugd dat er studenten zaten te kaarten in zijn rektorat. Hij liet prompt een foto graaf van de Campuskrant komen."

"Het positieve van de desinteresse van Oosterlinck voor de sociale sektor is dat hij veel verantwoordelijk geeft aan mensen die

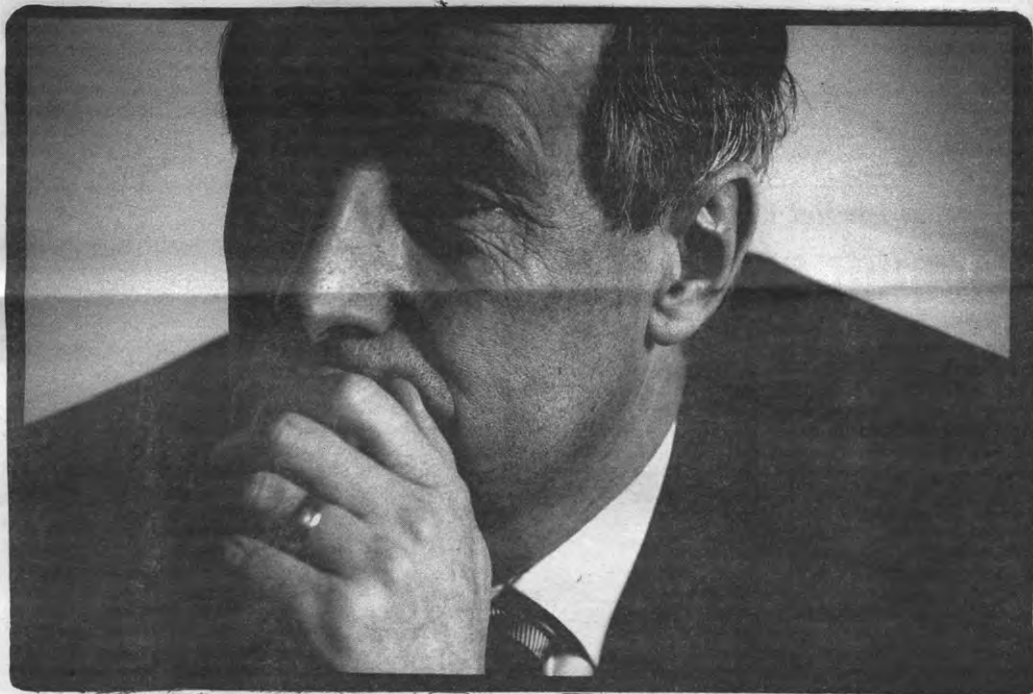
matiek van de studiefinanciering ter sprake bij de Vliir, maar je voelde dat daar helemaal geen rektorale gewicht achter stak," aldus nog Rémy.

Onderwijs

Een verdienste van Oosterlinck is dat hij gedurende zijn rektorale loopbaan de kwaliteitszorg van het onderwijs heeft willen handhaven en verbeteren. Deweghe benadrukt dat Oosterlinck de controle op de docenten heeft willen vergroten. "Hierin is hij de bondgenoot van de studenten," zo zegt Deweghe. "Nochtans stampte hij met die controles eigenlijk tegen de schenen van een aantal profen die zich verschuilen achter het begrip *akademische vrijheid*."

Een veel gehoorde kritiek op de universitaire wereld is dat het onderzoek wordt bevoordeeld ten koste van het onderwijs. Ook Oosterlinck ontsnapt niet aan deze kritiek. Deweghe: "Bij het begin van zijn beleid heeft hij gezegd dat onderwijsinnovatie heel belangrijk is. Hij hield zijn woord niet. Uit-

"Dillemans was een naam, Oosterlinck is een funktie"

(foto archief)

er iets vanaf weten", zegt Aerden nog. "Maar als hij zich bemoeit, dan betuttelt hij de sociale voorzieningen en gebruikt hij ze als uitgangspunt voor de rekrutering van studenten. Oosterlinck is dus alleen geïnteresseerd in de sociale voorzieningen als er geld mee gemoed is. Men kan zich dan ook de vraag stellen of hij gelooft in de democratisering van het onderwijs van heel Vlaanderen of alleen in die van zijn eigen universiteit." Ook Weyns uit kritiek in dezelfde zin: "De visie van Oosterlinck op de democratisering van het onderwijs is onduidelijk. Als hij weer verkozen wordt, kan hij eigenlijk doen wat hij wil. Daar heb ik schrik voor, vooral gezien zijn opvattingen over de elite-universiteit, hoewel hij die ideeën achteraf altijd ontkent." Ook Verwilt vrees het elitaire gedachtegoed van de rektor: "Hoewel hij er steeds minder openlijk voor uitkomt, is de rektor diep in zijn hart een voorstander van een elite-universiteit."

De Sora-voorzitters benadrukken dat de sociale voorzieningen voor studenten een inbreng missen op rektorat niveau. Olivier Rémy, Sora-voorzitter 1997-'98: "Na lang aandringen bracht Oosterlinck wel de proble-

eindelijk zijn enkel de budgetten van wetenschapsbeleid en infrastructuur verhoogd en dit via afroming van de basisfinanciering en van de onderwijsbudgetten."

In zijn verkiezingsprogramma van 1995 beloofde Oosterlinck ook een "drastische in-krimping van het aantal uren hoorcolleges met een vermindering van de klemtoon op parate en technische kennis." Maar gezien de toenemende studiedruk in sommige fakulteiten de afgelopen vijf jaar en het explosieve van het volume van vele cursussen kan bij deze verkiezingslogan een groot vraagteken geplaatst worden.

Toekomst

In de universitaire aktualiteit neemt het rationaliserings- en optimaliseringsdebat een gevoelig plaatsje in. Nog voor ererektor Dillemans op de proppen kwam met zijn voortgangsrapporten over de rationalisering van het universitaire landschap, had Oosterlinck hierin al een stevige reputatie opgebouwd. In een interview in 1995 vertelde Oosterlinck aan Veto dat "het je reinste onzin is dat men aan kleine universiteiten, zoals Diepenbeek,

aan onderzoek doet en mag doktoren." Gedurende het debat over de herstructurering van de universiteiten ging Oosterlinck stevig tekeer tegen de uitbreidingsplannen van onder andere het Limburgs Universitair Centrum (LUC) en de Universiteit Antwerpen (UA). Volgens Verwilt is Oosterlinck veel te arrogant op de Vliir: "Als hij niet probeert samen te werken met de andere universiteiten en als een grote spin in het web blijft zitten, zal hem dat nog zuur opbreken. Hij moet de druk van de ketel laten. Antwerpen, met zijn wereldhaven, en het LUC, met een politiek gewichtige figuur als rektor Harry Martens, zullen toch hun zin doen."

Bevriezen

De financiering van de universiteiten door de overheid staat al een hele tijd hoog op de agenda. Die is onvoldoende en inefficiënt. Twee weken geleden stelde de Vliir voor aan de minister van Onderwijs Marleen Vanderpoorten (VLD) om de huidige financiering voor zeven jaar te bevriezen; tenzij er studenten bijkomen. Over de organen voor de sociale voorzieningen van studenten, die met grote problemen kampen, werd echter met geen woord gerept. Ex-Soravorzitter Rémy hoopt dan ook dat er volgend jaar iemand op het Gebu zit die een visie heeft op de sociale sektor, gezien de ingrijpende maatregelen die noodzakelijk zullen zijn om de sektor in stand te houden.

De persoon die op negen april de nieuwe rektor van de KU Leuven wordt, krijgt alvast een aantal belangrijke uitdagingen voorgeschoteld. De basisfinanciering van de universiteiten blijft voorlopig nog sterk afhankelijk van het aantal studenten. En juist hier knelt het schoentje voor de KU Leuven. Gedurende de laatste jaren zijn de inschrijvingsaantallen in Leuven serieus geslonken en het ziet er niet naar uit dat daar'op korte termijn verandering in zal komen. Studenten kiezen hun universiteit voornamelijk op basis van de mobiliteit en de bereikbaarheid en net op dit vlak scoort de KU Leuven vanwege haar minder gunstige ligging niet zo goed. De volgende rektor zal dan ook andere thema's moeten uitspelen om de Leuvense universiteit aantrekkelijk te maken voor nieuwe studenten. Misschien zijn een kritische maatschappelijke uitstraling en een sterke sociale profilering in dit verband mogelijke denkpistes.

Bart De Schrijver
Diederik Vandendriessche
Loes Geuens

Bronnen: gesprekken met ex-voorzitters van Loko-geledingen, Veto-archief en jaarverslagen van Kringraad en van Sociale Raad.

De boer op voor het rektorszitje

De gemiddelde student ligt er allicht (nog niet) van wakker, maar binnen een kleine maand is het weer zo ver. Dan kunnen een kleine duizend vijfhonderd stemgerechtigden naar de universitaire stembus trekken om een nieuwe rektor te verkiezen. Dat de verkiezingen niet met de natte vinger gebeuren, bewijst de ingewikkelde procedure.

De rektor speelt een centrale rol in de universiteit. Hij of zij is de vertegenwoordiger van de universitaire gemeenschap en zit de Akademische Raad (AR) voor, het hoogste beslissingsorgaan van de universiteit. Om de vijf jaar worden er rektorverkiezingen gehouden in de maanden april en mei. De winnaar wordt voorgedragen aan de Inrichtende Overheid, die bestaat uit de aartsbischop van Mechelen-Brussel, de Vlaamse bisschoppen en vier leken. Zij benoemen de rektor en kunnen het mandaat één keer vernieuwen. Een rektor kan dus maximaal tien jaar zijn functie uitoefenen.

Aan de verkiezing gaat een hele procedure vooraf. Bij het begin van het academisch jaar wordt er een tijdschema opgesteld. Daarnaast wordt er een toezichtscollage aangewezen, waarin ook een student zit, dat moet rapporteren over het juiste verloop van de verkiezingen. De lijst met personen die stemgerechtigd zijn, wordt vastgesteld op de AR van februari. Voor de rektorverkiezingen van dit jaar zijn er 1429 stemgerech-

tigden. Twee derde hiervan zijn ZAP'ers (Zelfstandig Akademisch Personeel of professoren). Verder heeft ook een vertegenwoordiging van het administratief en technisch personeel van de KU Leuven stemrecht. Tenslotte mogen ook de assistenten en studenten die op de AR en de verschillende fakulteitsraden zitten hun stem uitbrengen. In totaal hebben de studenten 131 stemmen of een kleine tien procent in handen.

Niet iedereen kan zich kandidaat stellen voor het rektorsambt. De kandidaten moeten de titel van gewoon hoogleraar hebben. Ze moeten de opdrachtsverklaring van de universiteit onderschrijven en beloven de belangen van de universiteit te behartigen. Wanneer iemand besluit om de *run* naar het rektoraat in te zetten, staat hem of haar heel wat te wachten. Allereerst moet de rektor kandidaat 'voorgedragen' worden door de universitaire gemeenschap. In praktijk komt het er op neer dat de kandidaat op handtekeningenjacht moet gaan. Hij of zij moet immers zestig kribbels verzamelen onder de stemgerechtigden, waarvan er telkens minstens twintig moeten behoren tot de verschillende groepen (Humane, Eksakte en Biomedische Wetenschappen).

Screen

Afgelopen vrijdag verstreek de deadline om kandidaten voor te dragen en werd duidelijk dat uittredend rektor Oosterlinck de enige kandidaat zal zijn. Hij heeft nu tot volgende week vrijdag de tijd om zijn voor-

dracht te aanvaarden. Daarna kan hij met zijn campagne beginnen. Amerikaanse toestanden zijn echter uit den boze. Artikel 25 van het verkiezingsreglement zegt immers dat de rektorverkiezing een univiersair gebeuren is dat moet overeenstemmen met "de hoge intellectuele en academische status van de universiteit". De kandidaten moeten zich onthouden van alles wat de sereniteit en waardigheid van de verkiezingen kan verstoren.

De eerste verkiezingsronde gaat op zes april van start in de Faculty Club. De stemgerechtigden zullen hun stemformulieren op voorhand toegestuurd krijgen. Wie zijn formulier niet ter plaatse komt afleveren, heeft nog tot 18 april de kans om het op te sturen. Omdat er maar één kandidaat is, kunnen er maximaal twee stemrondes zijn. Om verkozen te worden in de eerste ronde moet Oosterlinck 715 stemmen halen — een absolute meerderheid van het totaal aantal stemgerechtigden dus. Indien dit niet het geval is, komt er op 25 april een tweede ronde, waarin de helft van het aantal uitgebrachte stemmen, onthoudingen niet inbegrepen, moet behaald worden. Lukt ook dit niet, dan wordt de hele procedure binnen zes maanden overgedaan.

Als Oosterlinck na de eerste of tweede ronde de vereiste meerderheid heeft behaald, wordt dit meegedeeld aan de Akademische Raad. Nadat de toezichtskommissie haar verslag heeft voorgelegd en eventuele klachten behandeld zijn, draagt de AR de rektor kandidaat voor aan de Inrichtende

Overheid. Deze heeft in principe het laatste woord, maar het is nog nooit overgekomen dat de bisschoppen een kandidaat-rektor laakten.

Postjes

Na de benoeming door de Inrichtende Overheid kan de nieuwe rektor beginnen met de samenstelling van zijn of haar ploeg. Deze ploeg zal samen met de rektor het Gemeenschappelijk Bureau (GeBu) vormen, dat instaat voor het dagelijkse bestuur van de universiteit en de schakel vormt tussen de Akademische Raad en de Raad van Beheer (RvB), die gaat over de financiën van de universiteit.

Het GeBu heeft traditioneel een aantal vaste posten. Vooreerst wordt er voor elke groep een voorzitter aangesteld. In de ploeg van de rektor worden naar gewoonte ook drie koördinatoren aangenomen met elk een specifieke functie: studentenbeleid, onderwijsbeleid en onderzoeksbeleid. De algemeen beheerder en de rektor van de Kulak zijn automatisch lid van het GeBu. De rektor heeft een maand de tijd om zijn of haar ploeg samen te stellen en voor te dragen aan de AR, die de aanstelling moet bevestigen. Daarna kan een nieuwe pagina in het universiteitsbeleid begonnen worden.

Loes Geuens
Tine Swanepoel

Sferbeeld uit het Klein Kasteeltje

Wachten op Godot

Mensen op de vlucht, voor de dood, oorlog of armoede. 's Ochtends vragen ze asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken vlakbij het Brusselse Noordstation. Dezelfde avond staan ze meestal met hun plastic zakje voor de poort van het Klein Kasteeltje, een open vluchtelingencentrum.

Het Klein Kasteeltje ligt in de buurt van het majestueuze kantorencomplex van de KBC-bank aan de Brusselse vaart. Het heeft iets van ver vervlogen tijden. De tijd waarin onze vaders hun broek tot op de enkels trokken om door het vaderland gekeurd te worden. Toen het leger zich terugtrok uit het Brusselse, werd de kazerne een plaats voor mensen die hier een plek toegewezen kregen om te wachten op de uitkomst van hun asielaanvraag.

Op de binnenkoer is er een speeltuintje, waar kleine vluchtelingen kunnen glijden en schommelen als eender waar. Een Kongolese vrouw, gehuld in een gele sarong, kijkt toe en fleurt het geheel helemaal op. Een oude, schoolse refter bevindt zich in de linkervleugel. De mensen kunnen hier drie keer per dag een maaltijd krijgen, wat voor velen een voordien nooit gekende luxe is. De pot schaft hier Belgische kost, varkensvlees uitgezonderd.

Een trap leidt je naar de eerste verdieping, waar men slaapt. Gezinnen krijgen een familiekamer toegewezen, alleenstaanden een slaapzaal. Elke slaapzaal telt twaalf mensen. De direktie van het centrum plaatst bewust verschillende nationaliteiten in één kamer, om racisme tegen te gaan en contacten te bevorderen. De plastic blauwe gordijnjes en tussenschotten bieden de vluchtelingen enige privacy.

Opknappen

Momenteel wonen er vijfhonderd mensen in het centrum. Achter het Kasteeltje staat een vervallen gebouw. Het wordt op-

(foto Ivan Put)

geknapt om plaats te bieden voor driehonderd extra asielzoekers. De mensen die hier toekomen, zullen in groepjes een klein flatje toegewezen krijgen, waar ze zelfstandig kunnen leven en koken. Het probleem bestond er in het verleden in dat mensen een paar jaar of langer in het asielen centrum verzorgd werden. Plots werden ze 'losgelaten' in de wijde wereld en moesten ze voor zichzelf zorgen. Dit nieuwe project wordt een soort eksperiment, waarin men wil bewijzen dat het verblijf in flatjes niet duurdert hoeft te zijn dan de traditionele slaapzalen.

Een tweede gerenoveerd gebouw, het

Achterhuis genaamd, is bijna klaar. Hier zou plaats komen voor een veertigtal minderjarigen, die hier zonder ouders of familieleden aankomen. Vandaag leven ze tussen de volwassenen, wat slechts een noodoplossing is.

"Coco de Congo: visite, Coco de Congo: visite", weergalmt het door alle gangen van de kazerne. De luidspreker doorbreekt op een kille manier de onpersoonlijkheid van dit grauwe opvangcentrum. Ondanks de torens en de binnenplaats oogt het Klein Kasteeltje niet sprookjesachtig. Er is enkel de droom van mensen, die hier na maanden dolen uitgehongerd, maar hoopvol

aankomen. Aan het einde van de procedure zijn er maar weinig prinsessen. Negen op tien mensen krijgen te horen dat dit land hen niet kan opvangen. De droom komt aan zijn einde in dit slot.

Het hele complex lijkt duister en verdrietig. Doch de rust en de hoop van deze mensen geven de kilte enige warmte en een diepere betekenis. Het engagement van de medewerkers doet je het ganse trieste kader vergeten. Eens buiten, achter de poort, staan daar nog steeds groepjes mannen. Ze wachten, al te lang.

Nathalie Van Leuven
Bart De Schrijver

Zie ook het interview op pagina 11

“Zet hier vijfhonderd Belgen samen en het is oorlog”

In tegenstelling tot het transitiecentrum 127 bis in Steenokkerzeel is het opvangcentrum Klein Kasteeltje geen gevangenis. Belangrijke gelijkheid is wel dat ook hier de sociale assistenten de vluchtelingen, na een lange wachtperiode, meestal meedelen dat ze het land binnen vijf dagen dienen te verlaten.

In het Brusselse open asielen centrum staan vijfhonderd bedden ter beschikking van vluchtelingen die in dit land asielen vragen. Onlangs gaf de overheid haar fiat om daar driehonderd bedden aan toe te voegen. Het opvangcentrum heeft weinig middelen. Er is een gebrekkige infrastructuur en slechts acht maatschappelijke assistenten staan in voor de begeleiding van vijfhonderd vluchtelingen.

Sfeer

Gezien de repressieve sfeer die rond het vluchtelingenbeleid hangt, leek het ons niet vanzelfsprekend om ambtenaren van een vluchtelingencentrum te klissen voor een gesprek. Drie begeleiders van het Klein Kasteeltje gaven toch een kritische visie op het asielenbeleid: Bart Morhaye (PR-verantwoordelijke), Liesbeth Leclère (sociaal assistente) en Annelies Poppe (koördinator). **Liesbeth Leclère:** «Mensen zitten hier zolang het ontvankelijkheidsonderzoek van hun asielaanvraag loopt bij de Dienst Vreemdelingenzaken van het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Als dat verzoek wordt geweigerd, en ook het beroep wordt verworpen, is men uitgeprocedeerd en moet men het land verlaten, tenzij er nog een beroep hangende is bij de Raad van State. Als het ontvankelijk wordt verklaard, moet men het kasteeltje ook verlaten en wordt men toegewezen aan een OCMW. Mensen kunnen hier twee tot drie jaar zitten. Eén op tien van de asielaanvragen wordt goedgekeurd en meer dan de helft van de mensen hier verdwijnt vooraleer hun procedure volledig is afgerond.»

Veto: *Waarom worden mensen in een gesloten centrum geplaatst?*

Bart Morhaye: «Mensen die asielen aanvragen in een Belgische luchthaven worden automatisch in een gesloten centrum geplaatst. Wie asielen aanvraagt op de Dienst Vreemdelingenzaken in de Koning Albertlaan aan het Noordstation staat 's avonds hier voor de poort. Vluchtelingen die een valse identiteit hebben, die een ongeldige asielaanvraag hebben, wiens termijn verstreken is of die een «bedreiging voor de openbare orde» vormen, worden ook opgesloten.»

Annelies Poppe: «In het Klein Kasteeltje kunnen de mensen binnen en buiten. Als ze een negatief antwoord krijgen van Vreemdelingenzaken kunnen ze hun biezen pakken, plannen maken en weer vluchten. Eens in een gesloten centrum, zitten ze direct op het vliegtuig. En natuurlijke proberen die mensen te ontspannen. Hun vrijheid, hun hoogste goed, wordt hen ontnomen, hoewel ze niets misdaan hebben.»

Veto: *Hoe vertellen jullie de mensen dat ze moeten vertrekken?*

Poppe: «De teleurstellingen gaan meestal in stijgende lijn: een negatief antwoord van de Dienst Vreemdelingenzaken, beroep indienen bij het Commissariaat Generaal, weer een tegenslag en eventueel een laatste beroep bij Raad van State, maar dan moeten er al stevige procedurefouten geweest zijn. Soms reageren de mensen gelaten, andere keren worden ze helemaal depressief en zitten ze hele dagen te huilen.»

Veto: *Waar gaan de uitgeprocedeerde vluchtelingen van het Klein Kasteeltje naartoe?*

Leclère: «Wij hebben daar totaal geen zicht op, tenzij ze vragen om vrijwillig gepatriëerd te worden. Velen trekken de illegaliteit van Brussel in en God weet waar ze terecht

komen. Sommigen trekken naar een ander Europees land om daar hun kansen te wagen. Ik ken mensen die op die manier al tien jaar op de vlucht zijn.»

Morhaye: «Velen van hen komen in zwarte sirkwies terecht waar ze uitgebuit worden. Je hebt die mensen hierbuiten toch ook gezien. Ze lopen dan het risico om opgepakt te worden door de rijkswacht. Maar ook al hebben illegalen geen enkel recht, zelfs niet op gewone medische zorgen, het blijkt nog altijd beter te zijn dan naar hun land terug te keren. Dat geeft toch te denken.»

strop, waardoor mensen, in plaats van naar een opvangcentrum te gaan, dadelijk OCMW-steun kregen en in een lange procedure verwikkeld bleven. Dat maakte België uiteraard heel aantrekkelijk voor vele vluchtelingen.»

«Bovendien waren er dertigduizend Kosovoase asielaanvragen. In Nederland daarentegen had je vorig jaar veel minder asielenzoekers. De cijfers wijzen trouwens uit dat er in West-Europa minder asielenzoekers zijn dan in het begin van de jaren negentig. De onheilsberichten in de media kloppen dus niet.»

(foto Ivan Put)

Morhaye: «De grootste groep van illegalen zijn niet de uitgeprocedeerden, maar de mensen die nooit asielen hebben aangevraagd. Die komen toe en proberen dadelijk te overleven in het zwarte sirkwie. Slechts vijf procent van de geregulariseerden hebben ooit politiek asielen aangevraagd. Ik ben daar van geschrokken.»

«Het klopt ook niet dat de meeste mensen hier komen uit economische redenen. Vorig jaar waren er abnormaal veel economische vluchtelingen uit Oost-Europa. De meesten komen nog altijd uit landen waar er oorlog is. De reden waarom er dit en vorig jaar zoveel asielenzoekers waren, heeft veel te maken met een verkeerd beleid. Men heeft veel te lang gewacht om de asielaanvragen te behandelen, alles zat

Veto: *Jullie begeleiden de mensen ook bij de afhandeling van hun asielen dossiers. Kunnen jullie hen helpen wanneer zij ondervraagd worden door de Dienst Vreemdelingenzaken?*

Leclère: «Je moet je dat eens in de praktijk voorstellen: mensen hebben weken of maanden gereisd in onmenselijke omstandigheden en worden meteen geïnterviewd over hun reisweg, data, zelfs het nummer van de autoplaat waarmee de mensensmokkelaar hen vervoerd heeft. Bij hun vierde gesprek met Vreemdelingenzaken worden de mensen dan gekonfronteerd met de kontradicties in het verhaal. Daarom probeer ik de mensen ervan te overtuigen vlak na elk interview alles op te schrijven.»

Morhaye: «In het Klein Kasteeltje is er een

biblioteekje met verschillende tijdschriften. Daar zitten konstant mensen dingen na te pluizen. Als je minstens een kopie hebt van een bepaald historisch feit of een gebeurtenis, dan is dat al toch iets om Vreemdelingenzaken te overtuigen. Om als politiek vluchteling te worden erkend moeten de mensen zelf aantonen dat ze vervolgd werden op basis van ras, geloof, cultuur of filosofische overtuiging. In tegenstelling tot de gang van zaken in het 'normale' recht, ligt de bewijslast bij de vluchtelingen.»

Leclère: «De mensen hier zijn volledig gefixeerd op die asielenprocedure, alles is daar afhankelijk van. Over eten, drinken en kleine problemen klagen zij niet. Ze zijn ook doodnervus als ze naar die interviews gaan. Ik heb ooit eens een Algerijnse vrouw meegemaakt die in de wachtzaal van de Dienst Vreemdelingenzaken flauwiel van de zenuwen. Die vrouw moest een verhaal van moord en verkrachting gaan vertellen tegen wildvreemde mensen. En daar hangt dan haar leven aan vast.»

Kooklessen

Veto: *Geraken de mensen in het opvangcentrum op een of andere manier geïntegreerd?*

Leclère: «Kijk, op het einde van de rit blijven er maar een paar mensen over. Je kan hier dus niet veel aan integratie doen, tenzij taal- en kooklessen geven.»

Poppe: «Het Klein Kasteeltje ligt in de binnenstad van Brussel. In een open opvangcentrum als dat van Kapellen zijn de vluchtelingen volledig geïsoleerd. Hier zijn er wijken met heel veel nationaliteiten en ook de Kongolese Matongewijk is niet veraf. We hebben hier, in tegenstelling tot de sjeke gemeenten, geen last met de buren.»

Veto: *Hoe worden de kinderen opgevangen?*

Leclère: «Er is een kinderdienst, die de kinderen naar de verschillende scholen in de buurt stuurt. Probleem is echter dat die kinderen hier vandaag toekomen en zich inschrijven, en binnen veertien dagen al moeten vertrekken. Ondanks hun trauma's kunnen zij zich toch goed aanpassen en leren ze heel snel Nederlands of Frans. Via de kinderen kan je soms gemakkelijker de ouders bereiken. Vanaf een bepaalde leeftijd merk je wel dat ze beseffen dat er iets niet klopt aan hun levenssituatie.»

Veto: *Is het psychisch soms niet moeilijk om dit werk te doen?*

Morhaye: «Als je haveloze mensen hier ziet toekomen, met kinderen en een plastic zakje, dan wordt je somber. Je vraagt je af wat voor miserie die mensen hebben meegemaakt om hier voor de poort te komen staan.»

Poppe: «Ik kan mij niet voorstellen dat ik hier 's nachts zou slapen.»

Leclère: «De omstandigheden zijn er niet naar, maar er gebeuren hier ook toffe dingen en er wordt ook veel gelachen, vooral in de zomer als de mensen op de binnenkoer zitten. Dat geeft ons ook steun. Je moet weten dat die mensen al blij zijn dat ze tot hier zijn geraakt en tenminste eens deftig te eten krijgen.»

Veto: *Gezien de verschillende nationaliteiten is hier toch alles voorhanden om het er dagelijks bovenarms te laten opzitten?*

Morhaye: «Dat is dus helemaal niet het geval. Je hebt hier wel van die verbale konfliktjes en je ziet dan dat die met dezelfde nationaliteit elkaar steunen. Maar zet hier vijfhonderd Belgen samen en het is oorlog.»

«Ik heb hier in al die jaren nog nooit een diefstal meegemaakt. Ik laat op de binnenkoer altijd mijn auto openstaan. Mijn tabak ligt altijd op mijn bureau waar de mensen zitten en al die jaren lag die precies op dezelfde plek. Het klein Kasteeltje is misschien wel de veiligste plek in Brussel.»

Bart De Schrijver
Nathalie Van Leuven

(nc)

Mensen die vluchten

Op de Europese top in Tampere van 15 en 16 oktober werden de plannen rond een cengemaakte asielenprocedure voor gans de Europese Unie (EU) op de middellange baan geschoven. Alleen echte asielenzoekers kunnen blijven rekenen op opvang, wat overigens wel het minste is dat een lidstaat die de Konventie van Genève ondertekend heeft, kan doen.

Over repressieve maatregelen om de vluchtelingenstroom in te dijken, werd wel eenstemmigheid bereikt. Zo besloot de EU tot het versterken van haar buitengrenzen. Ook kandidaat-lidstaten worden gevraagd een streng asielenbeleid te voeren.

Dat de regering mensen de kans geeft om geregulariseerd te worden is fijn, maar onvoldoende. Wat zal er gebeuren met de andere vluchtelingen van de komende jaren? Kan men het gewoon houden bij een repressief beleid?

Zijn vrouwen intelligenter dan mannen?

New Harvest Special

Aeft het iets te maken met de Internationale Vrouwendag van 8 maart? Vrouwen maken alleszins de dienst uit in Keid Ensa, zowel voor als achter de kamera. Van militant feminisme is er echter geen sprake. Wel kan de toeschouwer zich verwachten aan een sjarmant sprookje over de liefde tussen een spitsvondige, trotsé koopmansdochter en een prins.

"Er was eens een rijke koopman," zo begint het sprookje waarnaar de toen tienjarige Farida Benlyazid gefascineerd luisterde. Keid Ensa draagt zij dan ook op aan de vrouw van haar vader, die haar het verhaal van de koopmansdochter voor het eerst vertelde en aan haar moeder, die haar het medium film al vroeg liet ontdekken. Samen met haar dochters verfilmde de Marokkaanse deze hymne aan de vrouwelijke spitsvondigheid, liever dan in te gaan op de vraag een scenario te schrijven over het geweld dat vrouwen in moslimlanden wordt aangedaan. Geweld voorstellen lost niets op, meent ze: de dagelijkse portie geweld op televisie is een verschrikking. Voor Benlyazid is cinema "een werktuig van de verbeelding en de droom". Zonder de voort-

durende schendingen van de rechten van vrouwen te willen negeren, verkoos ze een sprookje te verfilmen dat haar al betovert sinds haar jeugd: het van moeder op dochter overgeleverde verhaal van Lalla Aïcha, de koopmansdochter.

Vanuit een (overigens wat mager uitgevallen) raamverhaal leidt Benlyazid ons binnen in een kleurrijke wereld die doet denken aan de sprookjes van duizend-en-één-nacht. Lalla Aïcha is gewend alles te krijgen wat haar hartje begeert. Zij pikt het dan ook niet dat de zoon van de sultan met haar spot. Terwijl ze haar kruiden verzorgt, vraagt hij haar uitdagend hoeveel blaadjes haar basilicumplantjes tellen. Meteen volgt een snedige repliek: kan hij haar vertellen hoeveel vissen er in de oceaan zwemmen en hoeveel sterren er aan het firmament schitteren? Haar scherpe tong bevalt hem minder dan haar gezicht. Dit verbale steekspelletje leidt hun versie in van wat groot-sprakerig de eeuwige strijd der seksen heet.

Koffie

Tussen Lalla Aïcha en *prince charming* ontspint zich een bijzondere liefde. Zij wil zich niet domweg onderwerpen aan zijn macht, maar wil dat hij van haar houdt om wie zij is. Het vergt veel geduld en al haar spitsvondigheid om hem te overtuigen dat vrouwen van evenveel intelligentie blij kunnen geven als mannen. Macht tegenover listigheid, het heeft iets van een schelmenroman. De fantastische vormen die de listen van de koopmansdochter aannemen, versterken die indruk nog.

De liefde tussen een machtige prins en een vindingrijke koopmansdochter: stof genoeg voor een romantische film. Toch gaat Benlyazid verder. Ze sluit haar ogen

niet voor de situatie van de vrouw. Lalla Aïcha protesteert tegen het gedwongen binnenshuis leven en ze weet maar al te goed waarom er zoveel vrouwen in het paleis wonen. De filmmaakster laat de prins uitdrukkelijk een "maagd voor de ene avond en één voor de volgende avond" bestellen en Lalla Aïcha vernederen. Maar liever dan slachtoffers zet Benlyazid creatieve, vindingrijke vrouwen voor het voetlicht. Keid Ensa omschrijft ze dan ook zelf als "een apologie van de listigheid". Listigheid die vrouwen in een mannenmaatschappij noodgedwongen aan de dag leggen om hun *manneke* te staan: "dankzij hun spitsvondigheid zijn Arabische vrouwen geen martelaresen".

Het sprookjeskarakter van het verhaal maakt de film los van tijd en plaats. Kleuren en kleren zijn niet minder fantastisch

dan de listen van Lalla Aïcha. Een sprookje heeft iets universeels, zeker als de liefde erbij komt kijken. In die hoedanigheid is het een zeer toegankelijk verhaal. Keid Ensa oogt vooral in het begin misleidend naïef. Aan de beginscène — het enige wat we van het raamverhaal te zien krijgen — rommelt nogal wat. Ze lijkt wel gedraaid in een woonkamer met de bureu die toevallig op de koffie waren. Het verhaal komt traag op gang, maar dit wordt ruimschoots gecompenseerd door de steeds knappere vondsten van Lalla Aïcha.

Natuurlijk stevent de film af op de oer-klimax van alle sprookjes (... en ze leefden nog lang en gelukkig) maar — driewerf hoera — niet op melige Hollywoodwijze. Terwijl Lalla Aïcha's listigheid en volharding bewondering wekken en ons de gelegenheid bieden plezier te scheppen in de ont-knoping, doet de gemiddelde Hollywood-productie jaar na jaar geweten wegens te cliché en te voorspelbaar. Vrouwelijk verfrissend

Annelies Decat

Keid Ensa speelt in de reeks New Harvest Special op dinsdag 21 maart om 20 uur in de Stuzaal.

Pré-voix: Titus Andronicus

Kultuurraad zit op hete kolen en brengt daarom een voorsmaakje van haar teaterfestival *Voix Gras* (27, 28 en 29 maart). Björn Geldhof en Silvie Allaerts brengen in samenwerking met regisseur Katrien Vansteenkiste een bewerking van Shakespeare's tragedie *Titus Andronicus*. De twee acteurs komprimeerden dit drie uur lange stuk tot een voorstelling van drie kwartier en vertellen in die tijdsperiode het verhaal van de teloorgang van keizerzonen Bassianus en Saturninus, veldheer Titus en hun respectievelijke geliefden en opponenten, hoewel in dit stuk op tipisch Shakespereaanse wijze iedereen tezeldertijd minnaar en tegenstander blijkt te zijn van iedereen.

Twee vaag geschetste protagonisten waarvan enkel duidelijk is dat hun relatie gestoeld is op angst en gewelddadigheid, doen het ingewikkelde relaas, maar al gauw worden de grenzen tussen het vertellen over en het spelen van Shakespeare's kwaadaardige personages heel onduidelijk tot ze verdwijnen. Dit patrijke improvisaties distilleerden de regisseur en de acteurs een veelseidende, gevoelsmatige voorstelling die opgebouwd is rond vuur, bloem en deeg, elementen waar het uiteindelijke stuk niet meer zonder kan. Of om een van de makers te citeren: "Het hele stuk draait om seks, geweld en wraak."

(kl)

Kultuurraad serveert u deze cocktail gratis op dinsdag 21 maart (13u10 tot 13u50) in het amfiteater van de Erasmusvuijn (akulteit Letteren, Blijde Inkomstraat 21).

Determine your direction

One movement of a butterfly can cause a storm on the other side of the world. This is – in brief – the Chaos theory, which illustrates that in some cases small actions can have overwhelming results. And that apparently simple decisions you make now, can have a significant effect on your future.

One of those decisions concerns your career. What kind of job fits you best? Which company offers you the most promising perspective? Where do you get the support, tailored to your needs? Where can you make a difference right from the start? Here's is your chance to find out what it's like to be part of a dynamic, fast-moving, multi-billion dollar business. An internship is a great way to experience work in practice. Procter&Gamble offers national and international management experience before graduation. A paid internship where you can try us out, where you can spread your wings and determine your direction. Contact us for more details.

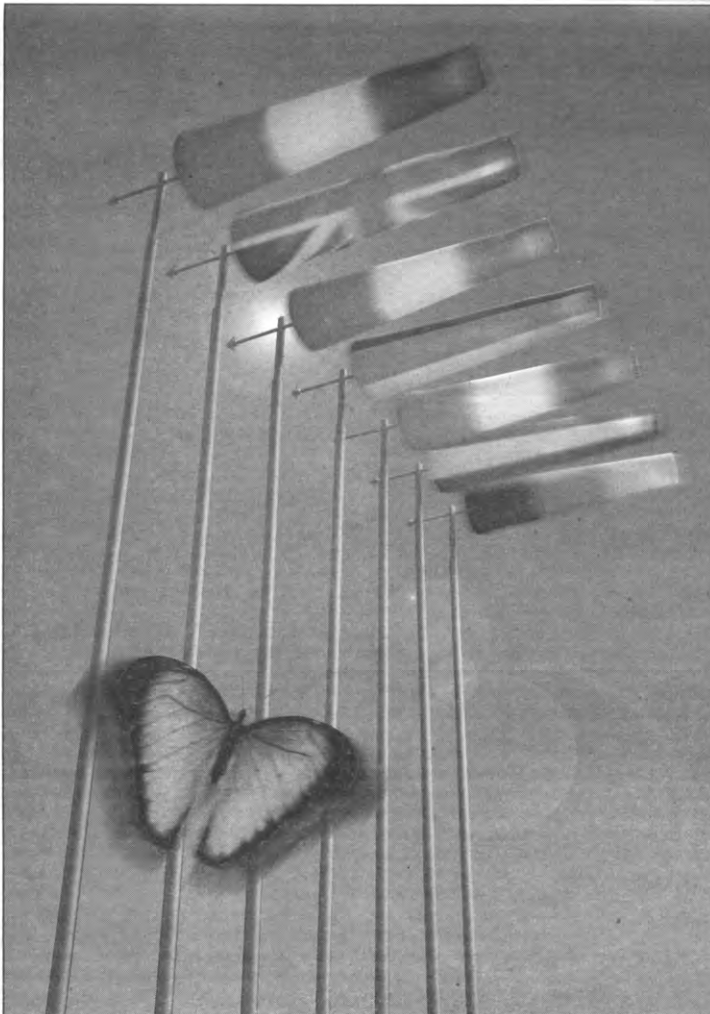
National and International Internships

in France, Germany, Italy, United Kingdom, Ireland, Belgium and the Netherlands

Contact: Lisette Bracke,
Temselaan 100, B-1853 Strombeek-Bever
02 456 48 82 | recbelgium.im@pg.com

Procter & Gamble
Spread your wings

www.pginternships.com

Menselijkheid in effigie

Een hele week lang is de teaterbende van Victoria te gast in 't Stuc (zie ook de achterpagina). Deze Gentse gekte biedt de meest uiteenlopende voorstellingen aan, gaande van literatuur, performance en teater over installaties en film naar muziek en dans. Kortom, u vraagt, zij draaien. Veto nam reeds een kijkje tijdens de try-outs van het Schrijverspodium.

Het Schrijverspodium pretendeert niet meer dan het aanbrennen van nieuwe teksten. Vier auteurs staan hierbij in de spotlights: Pascale Platel, Hanneke Pauwe, Christophe Vekeman en David Neirings. Literatuur, ja, maar dan met een laagje teater eroverheen. Het hoorspel en de teksten worden een geëncenseerd voorlezen in eerlijkheid en eenvoud.

Zo krijgt de toeschouwer bij het luisterspel *Ik ga naar huis* van Pascale Platel drie jongeren uit het Victoriareservoir voorgeschied die hun identiteit lijken te ontleenen aan de scène. Er is geen vroeger, geen later, geen thuis, enkel het grint van de straat en de Antwerpse zool.

Plaats binnen deze scène een meisje, Polly, dat op stap is, en een jongen, Steve, die buitengekeperd wordt uit een kafee. Laat beiden elkaar nu net op dat ogenblik treffen. Ze vervolgens het vervelende broertje van Steve, Ollie, dat het zweelt tot in de zool volgt.

Pascale heeft de tipische Platelhand. Net zoals Alain Platel en Arne Sierens

deden in *Bernadette* (deze week te zien in de filmversie *Lourdes-Las Vegas*) tekent ze een parcours uit voor de pubers binnen de publieke ruimte. Een parcours van opgroeien, vallen en opstaan, kleine puberale perikelen die overkomen als de grootste miserie, vastklampen en verplicht loslaten. Echte jongeren en een tastbare realiteit vormen dan ook de kern van Platel's teater. In een

mum van tijd wordt in alle eenvoud een hele wereld op scène getoond. De voorgelezen tekst gaat gepaard met het ostantatief gebruik maken van geluiden. De kinderen stappen bijvoorbeeld ieder op hun vierkante meter rond met de voeten in de (Antwerpse) kiezelsteentjes. Met het minimale wordt het maximale bereikt.

Seksuologe

Hanneke Pauwe slaat met haar tekst *Venusvingers* de brug tussen de adolescent en de volwassenenwereld, een interactie die niet van een leien dakje loopt. In haar subtiel spel toont aktrice Katrin Verlende hoe haar moeder als vrijgevochten seksuologe het op relationeel vlak steeds beter lijkt te weten, behalve dan in de relatie met haar dochter. Liefde danst voortdurend op de enge koord boven een afgrond van haat en gebroken families.

Een televisie kenschetst de onoverbrugbare kloof tussen het reële personage dat Verlende op de scène zet en de volwassenen die zich in de artificiële realiteit van het beeldscherm bevinden. De man en de

vrouw op het scherm spelen *Venusvingers*, een steeds pijnlijker wordend vraag-antwoordspel over hun liefdesrelatie. Het verhaal suggereert dat het de moeder en de stiefvader van het meisje zijn, hun namen spreken het weer tegen. Een echt gesprek tussen ouders en jongere vindt niet plaats.

Stukken monoloog worden afgewisseld met tv, leven afgewisseld met artificialiteit. Het stuk vormt een aanklacht tegen de voorgehouden tv-romantiek, tegen liefdesprogramma's die een onbestaande realiteit voorspiegelen. In

haar koel, afstandelijk spel toont Verlende de harde werkelijkheid. De dualiteit die overal tot uiting komt, was ook merkbaar bij het publiek. Bij de tv-beelden werd besmuikt gegniffeld tot hartelijk gelachen, iets waar ondermeer de aktrice zich achteraf over verwonderde. Tenslotte is het diep dramatisch wat zich afspeelt. Het komt allicht door de herkenbaarheid van de tekst, het lijkt of men de acteurs gewoon heeft laten doen, of ze het spel *Venusvingers* echt "spelen". Mensen lachen dan uit een plaatsvervangende schaamte. Een lach en een traan vallen soms samen. De taal kan dit alleen maar versterken.

Masturberen

Minder lieflijk en grappig dan de eerste, minder confronterend dan de tweede, maar even sterk geworteld in de harde, sinische realiteit is de derde tekst. *Brief* van Christophe Vekeman wordt op scène gebracht door aktrice Flea Buytaert onder begeleiding van Lies Pauwels. Deze monoloog is eigenlijk een aaneenschakeling van types vrouwen: meisjes, vampen waar de wereld rijk aan is, of voor Vekeman misschien beter arm aan zou zijn.

Een jonge meid die kritiek levert op al deze mogelijke vrouwenfiguren beschrijft naar aanleiding van een kontaktadvertentie haar perfecte vrouwelijke date om samen te masturberen. Al dan niet bewust gaat ze daarbij zo kritisch en eliminerend te werk

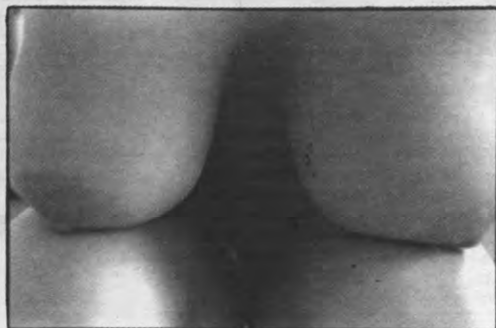
dat ze die iemand nooit zal vinden. Elk type vrouw wordt op haar ruilwaarde getest en afgekeurd. Ze is gedoemd om op een dag wakker te worden en niemand meer om zich heen te zien. Maar misschien is dat net haar bedoeling, bewijzen dat niemand aan haar kan tippen.

Via ontelbare grappige zinsneden weet Vekeman de maatschappij in haar droevige aspecten bloot te leggen. Menselijkheid in effigie. Het tegengestelde is echter evengoed waar: niet de maatschappij is pijnlijk, maar wel het alleenstaande individu dat zweeft boven de postmoderne afgrond van vertwijfeling. Het grappige van de enumeratie wordt gekonfronteerd met het pijnlijke van haar inhoud. De tekst toont op prachtige wijze de draaglijke zwaarte van ons bestaan, de realiteit vanuit onverwachte hoek.

Nachtelijk

Van een totaal ander kaliber is dan de laatste tekst van David Neirings. *Buenas Noches* werd geredigeerd en goedgekeurd door Paul Mennes. De tekst is even stijlvol maar wel oppervlakkiger dan de rest. Hij moet het vooral hebben van het meeslepen-de verhaal dat wordt gevormd en gelezen door autentiek Gents kraapuul. Drie graffiti-sputters gaan op nachtelijk avontuur. Ondanks de dreiging elk ogenblik betrappt te worden, banen de jonge mannen zich een weg naar erkenning, die ze illegaal proberen af te dwingen van de maatschappij. Weg van de lieflijke pubers, de sinische meid, de pijnlijke relaties naar de laatste vluchtweg, de lichte kriminaliteit en rebelle.

Door het publiek mee te nemen op een van deze tochten, toont Neirings niet slechts een spannend, open verhaal maar ook het wereldje van jongeren die moeite hebben nog werkelijk te konverseren. Ze beperken zich daarom tot een vlot, inderdaad erg Mennes-aandoend, graffiti taalje. "Plaat Hents" met de glimlach. Erg literair is het allemaal niet — de tekst komt soms ook onduidelijk over voor zielen die niet aan de

Performance: Ilse Joliet

westkant van de Schelde geboren zijn — maar de vorm reflecteert wel mooi de inhoud. Ondersteund door de flarden beelden die in de duisternis op een groot scherm worden geprojecteerd is het een sfeervolle nachtelijke afsluiter.

Victoria's "uitdaging om met jonge mensen een teatrale daad te stellen" vond vorige week haar eerste aanzet tot antwoord. In een combinatie met 't Stuc kan het niet anders dan dat beiden een jonge, bruisende atmosfeer creëren waar het dezer dagen goed toeven is.

Kim Neuskens
Peter Mangelschots

Schrijverspodium op 13 maart om 20.30u in Vlamingenstraat 83. Voor de andere activiteiten: zie agenda.

Performance: Sanne Van Dijk

Pumpkin Records

Tiensestraat 205
3000 Leuven
Tel 016/20 44 85 Fax
Open 13u00 - 18u30
Gesloten zon. - en Donderdag

IMPORT-SPECIAALZAAK
UNIEKE SFEER & LAGE PRIJZEN

PayMay Diffusion stelt voor het

XVIII BRUSSELS INTERNATIONAAL FESTIVAL van de FANTASTISCHE FILM

van vrijdag 17 maart
tot zaterdag 1 april 2000

Auditorium Passage 44 • Cinema Nova

LA LIBRE CANAL+ radio21 STUDIO BRUSSEL

INFO: 144, KONINGINNELAAN • B-1030 BRUSSEL • BELGIE • +32-(0)2-201.14.95 • WWW.BIFFF.ORG

Bouw eens een huis

Studie opgegeven? Een meter maagdelijk blanke kursussen op je bureau? Een goed ekskuus nodig om niet te moeten blokken? Zet je dan in voor een goed doel. Vzw Bouwkamp zoekt vrijwilligers voor enkele projecten tijdens de paasvakantie. Doelstelling is het helpen van mensen die het moeilijk hebben in onze maatschappij door het probleem van de huisvesting aan te pakken. In het paasbouwkamp *Broederlijk Delen* kan je meehelpen aan het opknappen van gebouwen voor een nieuwe lokatie in Gent. Verder wordt het centrum *De Korenaar* in Ieper, dat thuislozen opvangt en begeleidt, voorzien van een nieuw laagje verf. Voor meer informatie en inschrijvingen kan je terecht bij Bouworde vzw, Tiensesteenweg 145, 3010 Kessel-Lo, 016/25.91.44, vzw.bouworde@pandora.be.

(lg)

Tatoe op je fiets

Fiets gestolen of weggehaald en niet gegraveerd? Pech gehad, dan zal je een line-up van honderden fietsen moeten controleren bij de politie. Voor ze jouw fiets stelen, kan je nog snel een tatoe op je rijwiel laten zetten. De politie van Leuven krast op woensdag 15 maart tussen 13 en 15.30 uur en op donderdag 16 maart tussen 17 en 19.30 uur gratis jouw rijksregisternummer op je fiets. Tenzij je dat nummer uit het hoofd kent, zou je in het gezelschap moeten zijn van je identiteitskaart. Het feestelijke graveerbeuren vindt plaats op de fietsendienst van de politie op de Philipssite (aan de Parkpoort).

(lg)

Voor meer informatie: 016/21 04 81

kolofon

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22 44 38
Fax 016/22 01 03

Jaargang 26
Nummer 24
13 maart 2000

Ver. uitg.: Peter Mangelschots
Hoofredaktie: Bart De Schrijver
Redaktiesekretaris: Peter Mangelschots

Redaktie: Stijn Bovy, Marie-Anne Dedeurwaerdere, Filip De Keukeleere, Margo Foubert, Loes Geuens, Joost Helsens, Diederik Vandendriessche, Pieter Van der Aa

Doka: Ellen 'West Side Story' Claes, Bart 'American Pie' De Schrijver, Jeroen 'Titanic' Lissens, Pieter 'Braveheart' Van der Aa

Medewerkers: Nikolas 'The Blair Witch Project' Cloet, Annelies 'The Sixth Sense' Decat, Anne 'Waking Ned Devine' Dekerk, Filip 'Citizen Kane' De Keukeleere, Filip 'Face Off' Hermans, Caroline 'Leaving Las Vegas' Leysen, Kim 'Last Tango in Paris' Lucas, Kim 'Novecento' Neuskens, Jorn 'The straight Story' Peeters, Tine 'The English Patient' Swaenepoel, Nathalie 'As good as it gets' Van Leuven

Layout en vormgeving: Katelijne 'Shine' Beerten, Dirk 'L.A. Confidential' Bernard, Dominique 'Festen' Biebau, Stijn 'L' Amant' Bovy, Nikolas 'One flew over the Cuckoo's Nest' Cloet, Marie-Anne 'Dracula' Dedeurwaerdere, Filip 'Wild at

Heart' De Keukeleere, Loes 'From Dusk till Dawn' Geuens, Gudrun 'Trainspotting' Labiau, Willy 'Dead Poets Society' Leung, Peter 'A Man for All Seasons' Mangelschots, An 'Dangerous Liaisons' Van De Moortel, Diederik 'The Last Supper' Vandendriessche, Steven 'The Usual Suspects' Yan den Eede, Steven 'Apocalypse Now' Van Dessel, Heidi 'Nightmare Before Christmas' Van Hout, Matthieu 'East of Eden' Van Steenkiste
Cartoons: 'Psycho' Seb
Dtp: Filip 'The Godfather' De Keukeleere, Willy 'The Shawshank Redemption' Leung, Steven 'The Phantom Menace' Van Dessel

Spelling: Loes 'Reservoir Dogs' Geuens, Peter 'Lost Highway' Mangelschots, Steven 'The Empire strikes back' Van Dessel

Eindredaktie: Loes 'Pulp Fiction' Geuens, Peter 'Prospero's Books' Mangelschots, Steven 'Return of the Jedi' Van Dessel

Internet-Veto:

<http://www.veto.student.kuleuven.ac.be>

e-mail: veto@veto.student.kuleuven.ac.be

Zetwerk en publiciteit
Alfaset Leuven (016/22.04.66)

Drukkerij: Kempenland (Herentals)

Oplage: 9000 exemplaren

ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnementen

Studenten: 250fr/6,20 €; niet-studenten:

350fr/8,68 €; buitenland: 700fr/17,35 €;

steun vanaf 1000fr/24,79 €; over te

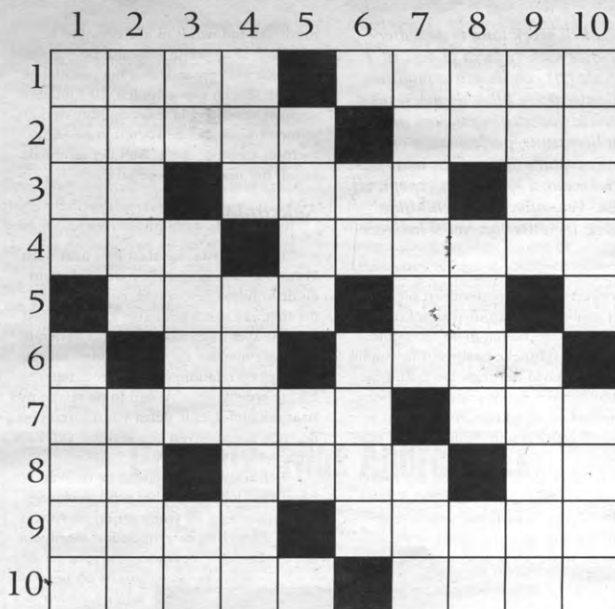
schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Redaktievergadering

iedere vrijdagmiddag om 16.00 u

kruiswoordraadse

Horizontaal — 1 Vis met rood vlees — Zeezwaluw 2 Effen, glad — Zangstuk 3 Dwarsmast — Maatstaf, standaard — Bevel 4 Huisdier — Wapenstok 5 Uitknijpbaar buisje — Noord-Frans riviertje 6 Vlaams plaatsje — Gents museum 7 Eenheid van stroomsterkte — In goede konditie 8 Familielid — Maaiwerktuig — Muzieknoet 9 Vruchtbare plaats — Visotter met kostbare pels 10 Deeltelen — Eindstreep.

Vertikaal — 1 Grafsteen — Gebroken 2 Halfedelsteen — Voegwoord 3 Deel van een kast — Bloem — Selenium 4 Europees eiland — Deel van een vrouwenlichaam 5 Hoofdstad van Togo — Muzieknoet 6 Deel van een zeilschip — Afgesproken teken 7 Afrikaans slaginstrument — Oudste zoon van Noach 8 Bijwoord — Zwarte vogel — Europees eiland 9 Europese hoofdstad — Onaangename koude 10 Onbedekt — Zintuig.

Door Filip De Keukeleere

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Informatie voor afstuderenden

Wegens succes verlegd!

Jobinformatiedag K.U. Leuven

Woensdag 15 maart 2000

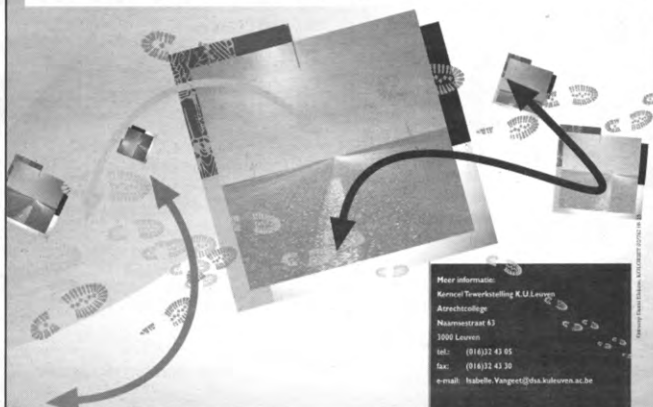
Sporthal De Nayer (Tervuursevest 101, Heverlee)

van 10u tot 13u en van 14u tot 17u.

- Met
- bespreking van sollicitatiebrieven door ervaren personeelschefs
 - vacaturedatabank op internet
 - infosessies over
 - doctoreren (14u)
 - starten met een eigen zaak (14u)

Laat ook je CV openen in een profielenet dat aan de aanwezige bedrijven wordt aangeboden! (CV voor 10 maart binnenbrengen bij Kennel Tweestelling)

Meer informatie:
Kennel Tweestelling K.U. Leuven
Atrachtcollege
Noemstraten 43
3000 Leuven
tel.: (016)332 43 95
fax: (016)332 43 30
e-mail: info@leuven.kuleuven.ac.be

van fifties
tot
seventies,
van
klassiek tot
modern

**Kringloop-
winkel
Spit, alles
wat je kot
nodig heeft**

MEUBELS, KLEDING, FIETSEN, HUISRAAD,...

SPIT
KRINGLOOPCENTRUM

OPENINGSUREN
dinsdag t/m vrijdag 10u-18u
zaterdag 10u-17u

Diestsesteenweg 104, Kessel-Lo
016/26.09.21

zoekertjes

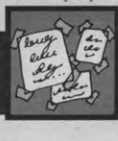
√ Kris Roselle tikt met plezier al uw papers, eindwerken, enz. Hof ter Bekelaan 12, 3020 Winksele-Herent, tel: 016/20 77 77
 √ Chiu is nog steeds vruchteloos op zoek naar Geraldine. We geeft hem opnieuw hoop op een lang en gelukkig leven?

√ Klio: verrassingsact zoekt publiek (FAK Letteren 20/3 vóór het optreden van Decamerone).
 √ Omdat hij het zo lief gevraagd heeft, doe ik via deze weg vanaf nu iedere week de groettes aan de lieve jongen die iedere keer als ik daar voorbijkom en met mijn engelenstemmetje op

hem roep, op zijn balkon verschijnt als ware hij Julia uit het mooie Shakespeare-verhaaltje (is 't zo goed, Tom Deloosse, 2de kan klassieke filologie?)
 √ Haai Astrid! Sommigen blijken onze relatie niet op prijs te stellen. Toch blijf jij voor altijd mijn nummer één! Joe aur the lajt in mai lajt! Alwejs joostr! Anita.
 √ ASO (Associatie der Sociaal Opgegevenen), join us: mail to ASO@ADVALVAS.BE
 √ Jij ook Hadewijch!
 √ Redsek dankt collega die hem hielp met zijn

kou.
 √ Er liggen nog altijd cd's (en singles) van Alla Vogala te wachten op wie het Vetokantoor met een bezoek vereert. (Sofie, hoe zit het?)
 √ Knuffels voor alle dtp'ers en de redsek.
 √ Gezocht: artikels (lieft op tijd).
 √ Schoebbie, meiske, ge hebt u laten klissen. Anneke.
 √ Rogeer, kijk eens naar pagina dertien.
 √ Dieter, kijk ook maar eens goed.
 √ Gezocht: foto's bierpoker om carrière Stijn L. te ruïneren.

agenda

ad valvas

door Steven Van Dessel

MAANDAG

- 20.00 u **FILM** New Harvest: 'Khroustaliou, My Carl' van Alexei German. 1998. Ned ond. Een krachtige, chaotische en overrompelende film zonder adempauze over een wereld die ten onder gaat, in Stuczaal, toeg. 175/150/125/100, org. Stuc.
- 20.00 u **FILM** Filmfun: 'Shanghai Express' van Josef Von Sternberg. USA, 1932. Ned ond. Een trein naar Shanghai wordt gekaapt door Chinese rebellen. Centraal staat Marlene Dietrich. 'Shanghai Lily', die zich aan de rebellenleider geeft om de man die ze liefheeft te redden, in Stuczaal, toeg. 175/150/125/100, org. Stuc.
- 20.00 u **KONSERT** Oorgetuigen: Peter Slabbynck draait plaatjes en vertelt. Verplichte kost voor al wie heimwee heeft naar de jaren tachtig, in Stuc, vergaderzaal, toeg. 125/100/75/50, org. Stuc.
- 20.30 u **TEATER** <Een STUC(je) Victoria>: Schrijverspodium: Victoria leest nieuwe Nederlandsestalige (teater)teksten, in Vlamingenstraat 83, toeg. 175/150/125/100, org. Stuc.
- 21.00 u **DEBAT** Een debat 'Fietsbeleid' met vertegenwoordigers uit de verschillende fracties van de gemeenteraad, in Waversebaan 66. Heverlee, org. Fietersbond afdeling Regio-Leuven.

DINSDAG

- 18.00 u **FILM** <Een STUC(je) Victoria>: 'Truth or Dare' van Felix Van Groeningen. Jongeren die de nacht inlummelen, in Stuczaal, toeg. 175/150/125/100, org. Stuc.
- 18.00 u **INSTALLATIES** <Een STUC(je) Victoria>: Installaties van Didier Volckaert. Hij is een radicaal cineast en documentairemaker, in Arenberginstituut, toeg. gratis, org. Stuc.
- 18.00 u **INSTALLATIES** <Een STUC(je) Victoria>: 'Solo's en Duetten' van Aarich Jaspers. Deze muzikant en plastisch kunstenaar is te zien/horen met een muziekinstallatie, in Arenberginstituut, toeg. gratis, org. Stuc.
- 20.00 u **FILM** New Harvest Special <Een STUC(je) Victoria>: 'Lourdes-Las Vegas' van Giovanni Cloni. De onvolprezen productie Bernadette wordt gevolgd op internationale toernee, in Stuczaal, toeg. 175/150/125/100, org. Stuc.
- 20.00 u **INFOAVOND** Lezing over Mumia-Abu-Jamal. Ook videovertoning en benefietuif aansluitend, in Onze-Lieve-Vrouwestraat 60, toeg. vrije bijdrage, org. Tegenstroom.
- 20.00 u **KONSERT** Pati-Pati solidariteitskoor zingt, in Sint-Jan-de-Doperkerk, org. Pati-Pati.
- 20.00 u **PERFORMANCE** <Een STUC(je) Victoria>: Ilse Joliet 'Altijd samen'. Hoe worden mensen bij elkaar gebracht?, in Arenberginstituut, toeg. 175/150/125/100, org. Stuc.
- 20.00 u **TEATER** 'Knecht van twee meesters' van Malperuis. Komedie van Carlo Goldoni die alles goed doet eindigen na vele omzwervingen, in Stadsschouwburg, toeg. 450/350/250/150, org. CC Leuven.
- 22.30 u **FILM** New Harvest Special: 'Khroustaliou, My Carl' van Alexei German. Russisch, Nederlands ondertiteld. Russische generaal en hersenchirurg die, na gefolterd te zijn, op het doodsbed van Stalin wordt gesommeerd, in Stuczaal, toeg. 175/150/125/100, org. Stuc.

WOENSDAG

- 13.00 u **LEZING** Uur KULI:UUR: Senne en Peter Rouffier brengen 'Shakespeareonnetten' in Wagehuys, Brusselsestraat 63, toeg. gratis, org. Kultuurkoördinatie KU Leuven.

- 18.00 u **INSTALLATIES** <Een STUC(je) Victoria>: Installaties van Didier Volckaert. Hij is een radicaal cineast en documentairemaker, in Arenberginstituut, toeg. gratis, org. Stuc.
- 18.00 u **INSTALLATIES** <Een STUC(je) Victoria>: 'Solo's en Duetten' van Aarich Jaspers. Deze muzikant en plastisch kunstenaar is te zien/horen met een muziekinstallatie, in Arenberginstituut, toeg. gratis, org. Stuc.
- 18.30 u **KEUKEN** Tafelend de wereld rond: veganistische Volkskeuken, thema Middellandse Zee-gebied, in Sociaal Centrum, hoek O.-L.-Vrouwstraat en Minderbroederstraat, toeg. 50, org. Sociaal Centrum.
- 20.00 u **EROTIEK** The Royal Chippendales of Canada: een evenement, in Brabant, org. C. Sellier.
- 20.00 u **LITERATUUR** <Een STUC(je) Victoria>: 'Zetelkat' van Josse De Pauw. Hij leest zijn verhaal over Zetelkat, Pop en Twijfel, in Stuczaal, toeg. 175/150/125/100, org. Stuc.
- 20.00 u **TEATER** 'Drie vrouwen' van Het Toneelhuis. Mengeling van klassiek teater ('Three Tall Women') met totale vernieuwing, in Stadsschouwburg, toeg. 450/350/250/150, org. CC Leuven.
- 21.30 u **PERFORMANCE** <Een STUC(je) Victoria>: Ilse Joliet 'Altijd samen'. Hoe worden mensen bij elkaar gebracht?, in Arenberginstituut, toeg. 175/150/125/100, org. Stuc.
- 21.30 u **TEATER** <Een STUC(je) Victoria>: 'Les in Hysterie' (toonmoment workshop) van Eric De Volder. Een experimentele teatersituatie tussen acteurs van Ceremonia en studenten van het Lemmensinstituut en Culturele Studies, in Vlamingenstraat, toeg. gratis, org. Stuc.
- 23.00 u **KONSERT** <Een STUC(je) Victoria>: Live optreden van Aarich Jaspers, onder meer gekend van Zita Swoon en Kiss My Jazz, in Stuczaal, toeg. 175/150/125/100, org. Stuc.

DONDERDAG

- 18.00 u **INSTALLATIES** <Een STUC(je) Victoria>: Installaties van Didier Volckaert. Hij is een radicaal cineast en documentairemaker, in Arenberginstituut, toeg. gratis, org. Stuc.
- 18.00 u **INSTALLATIES** <Een STUC(je) Victoria>: 'Solo's en Duetten' van Aarich Jaspers. Deze muzikant en plastisch kunstenaar is te zien/horen met een muziekinstallatie, in Arenberginstituut, toeg. gratis, org. Stuc.
- 20.00 u **KONSERT** Ensemble Hedendaagse muziek Lemmensinstituut onder leiding van Piet Swerts. Perkussie-orkest Lemmensinstituut onder leiding van Ludo Claesen. Nino Rota en Moussorgsky, in Lemmensinstituut, Herestraat 53, toeg. 250/200, org. Lemmensinstituut.
- 20.00 u **KONSERT** 'De vierde maat' van De Nieuwe Snaar. Het groot strijperhaal der anarchistische muziek, in Stadsschouwburg, toeg. 650/550/450, org. CC Leuven.
- 20.00 u **KONSERT** Nomades is een Bretoens viertal dat muziek doet feesten zoals The Pogues dat konden, in Wagehuys, Brusselsestraat 63, toeg. 400, org. CC Leuven.
- 20.00 u **LEZING** Auteur Ludo De Witte spreekt over zijn boek rond de moord op Lumumba, in MTC, kleine aula, toeg. gratis, org. Maserellfonds, Wereldwinkel Leuven, Los Buenos en SJW.
- 20.00 u **PERFORMANCE** <Een STUC(je) Victoria>: Ilse Joliet 'Altijd samen'. Hoe worden mensen bij elkaar gebracht?, in Arenberginstituut, toeg. 175/150/125/100, org. Stuc.
- 20.00 u **PERFORMANCE** <Een STUC(je) Victoria>: 'Laten we flink zijn' van Sanne Van Rijn. Niet te klassificeren werk over het moeilijke leven, in Stuczaal, toeg.

- 175/150/125/100, org. Stuc.
- 20.30 u **KONSERT** Leuvens Universitair Koor. Aulaconcert rond het thema 'Het was een liefde voor...' onder leiding van D. Staelsens, in aula Pieter De Somer, toeg. 300/200/150, org. Leuvens Universitair Koor.
- 21.30 u **DANS** <Een STUC(je) Victoria>: 'Limbus Patrum' van Latrinité. De luthaven dient als bron van inspiratie, in Vlamingenstraat, toeg. 175/150/125/100, org. Stuc.
- 23.00 u **KONSERT** <Een STUC(je) Victoria>: Lite 2.1. Een formatie van 15 Victors-gitaristen, in Stuczaal, toeg. 175/150/125/100, org. Stuc.

VRIJDAG

- 16.00 u **FEEST** 'Kaffeest', in Sociaal Centrum, hoek O.-L.-Vrouwstraat en Minderbroederstraat, org. Autonom Jongeren Centrum.
- 20.00 u **KONSERT** 'De vierde maat' van De Nieuwe Snaar. Het groot strijperhaal der anarchistische muziek, in Stadsschouwburg, toeg. 650/550/450, org. CC Leuven.
- 20.00 u **TEATER** 'Vitas' van Sirkel/Zuidpunt/Bas Zuyderland. Wat gebeurde er op een avond in 1987 tussen een Litouws fotograaf en een KGB-agent?, in Wagehuys, Brusselsestraat 63, toeg. 350, org. CC Leuven.
- 22.00 u **FEEST** 'Kaffeest', in Sociaal Centrum, hoek O.-L.-Vrouwstraat en Minderbroederstraat, org. Autonom Jongeren Centrum.

ZATERDAG

- 19.00 u **SPELAVOND** Allerlei gezelschapspelletjes, in Sociaal Centrum, hoek O.-L.-Vrouw-

- straat en Minderbroederstraat, org. Sociaal Centrum.
- 20.00 u **KONSERT** 'De vierde maat' van De Nieuwe Snaar. Het groot strijperhaal der anarchistische muziek, in Stadsschouwburg, toeg. 650/550/450, org. CC Leuven.

ZONDAG

- 20.00 u **FILM** Filmfun: 'Il Vangelo Secondo Matteo' van Pier Pasolini. Nederlands/Frans ondertiteld. Op basis van het evangelie van Mattheus wordt Christus als een man van het volk afgebeeld, in Stuczaal, toeg. 175/150/125/100, org. Stuc.
- 22.00 u **MUZIEK** Jazz op Zondag, in Stucbar, toeg. gratis, org. Stuc.

MAANDAG

- 20.00 u **FILM** New Harvest: 'Leaf on a Pillow' van Garin Nugroho. Indonesisch, Nederlands ondertiteld. Drie dakloze kinderen worden gevolgd in een miljoenenstad, in Stuczaal, toeg. 175/150/125/100, org. Stuc.
- 20.30 u **TEATER** 'De tongsnijders der Heyde' van Wouter Hendrickx en Geert Van Rampelberg. Een beruchte roversbede die in het begin van de 19de eeuw het Pajottenland onveilig maakte, in Vlamingenstraat, toeg. 350/300/250/200, org. Stuc.
- 22.30 u **FILM** Filmfun: 'Il Vangelo Secondo Matteo' van Pier Pasolini. Nederlands/Frans ondertiteld. Op basis van het evangelie van Mattheus wordt Christus als een man van het volk afgebeeld, in Stuczaal, toeg. 175/150/125/100, org. Stuc.

Alfa

- 13/03 om 20.00 u: Sagalassosavond, in Fakbar Letteren. • 13/03 om 20.00 u: Tapavond, in Fakbar Letteren. • 13/03 om 20.00 u: Presidiumvergadering, in Perma (Fakbar Letteren).

Chemika

- 13/03 om 20.00 u: Voetbal: Blokhut-Chemika, in Sportkot. • 13/03 om 22.00 u: Kringavond en vat, in Blokhut.

Eoos

- 13/03 om 19.00 u: Info-avond voor kandidaten presidiumverkiezingen, in Eoos permanente. • 13/03 om 20.00 u: Presidiumvergadering, in Eoos permanente. • 14/03 om 19.00 u: Proffenkwis, in MSI 03.23. • 15/03 om 20.30 u: KLOS (Klio en Eoos) kantus, in Toewip. • 16/03 om 13.00 u: Namiddagtap: funk, soul en rythm & blues, in Fak Letteren. • 16/03 om 20.30 u: Klos-Salamiskantus, in Zaal Monella (Doc's Bar). • 20/03 om 20.00 u: Presidiumvergadering, in Perma (Fakbar Letteren).

Germania

- 15/03 om 20.00 u: Film: 'Central do Brazil', in MSI 03.18. • 16/03 om 21.00 u: Kantus, in Ambiorix.

Historia

- 14/03 Tapavond, in Fakbar Letteren. • 14/03 om 20.00 u: Film (voor verdere info zie valven), in MSI 03.18, toeg. gratis. • 15/03 om 13.00 u: Tapnamiddag, in Fakbar Letteren.

Klio

- 15/03 om 20.30 u: KLOS Kantus, in Toewip. • 16/03 om 20.30 u: Klos-Salamiskantus, in Zaal Monella (Doc's Bar). • 20/03 om 20.00 u: Demorelease 'Decamerone', in Fak Letteren.

LBK

- 14/03 om 20.00 u: Finale provinciestrijd, in Gnoergl.

Mecenas

- 14/03 Bijbelavond, in Praatkamer Fak Letteren.

Medica

- 14/03 om 21.00 u: Lolploegavond (Lanceslot, BSZ's, Ibiza Solutions, Lolci, Galabiers), in Doc's.

Musicologica

- 14/03 om 19.00 u: Finale pianowedstrijd, in Grote Aula MTC, toeg. gratis.

Politika

- 14/03 om 22.00 u: Verkiezingsuif IN-Team, in Lido, toeg. 50.

Psychologische Kring

- 14/03 om 22.00 u: Psychologie-avond, in Artmania.

VTK

- 14/03 om 24.00 u: 24uren van de fak, in 't Elixir.

Een Stuc(je) Victoria: Latrinité danst Limbus Patrum (work-in-progress)

Victoria kaapt Stuc in een artistieke wurggreep

Een week lang drievoudig Gents krapuul, bevallige deernes, mogelijke porno-actrices, concerto's voor pick-ups, Josse De Pauw, radioprogramma's uit de jaren zestig, een jam voor vijftien gitaristen, een documentaire rond Bernadetje en liefdesbrieven. Het Gentse Victoria bezet het Leuvense Stuc in een multimediale ervaring om u tegen te zeggen. "Een geknipte gelegenheid om enkele krachtlijnen van ons nieuwe artistieke dossier voor te stellen," ronkt de programmabrochure.

Victoria, gebouwd op de steigers van het zeer ziele gegane Oud Huis Stelkelbees, herkent in 't Stuc zijn ultieme partner in crime. Beiden kicken ze op de onontgonnen paden van de performing arts, beiden zijn ze erop gebrand een 'teatrale daad' te stellen. Victoria zal het Stuc een week lang met literatuur, plastische kunsten, performance, muziek, dans en film bestoken. Zie het als een beleidsverklaring en een tongkus met zielsverwant 't Stuc. Zie het als een rampenplan voor de komende vier jaar. Zie het als een vertikale, horizontale en diagonale kruising met de meest diverse artistieke disciplines. Maar zie het vooral als een festival waar u — toch een beetje avontuurlijk aangelegd — een graantje cultuur kan meepikken.

Mikrobe

Victoria werd in 1993 opgericht. De artistieke leiding van Oud Huis Stelkelbees, moegestreden van zoveel vernieuwend kinderteaater, droeg de vlag over aan Dirk Pauwels. Pauwels, al acht jaar artistiek lei-

der, herinner u *Moeder en kind*, *Bernadetje* en het recente *Allemaal Indiaan*. Zo kwamen ook Mohamed 'Ben' Benaouisse en Helmut Van Den Meersschaat via audities bij Platel terecht en speelden ze mee in *Moeder en kind*. Op dit moment vormen beiden samen met Noël Van Kelst het dansgezelschap Latrinité en zijn ze volgende week op "Een Stuc(je)Victoria" te zien met *Limbus Patrum*, *work-in-progress*. Veto had een gesprek met hen.

Latrinité: «Dit is onze derde productie voor dans. De eerste twee producties waren van Victoria. Deze is van Latrinité in koproduktie met Victoria. Voordien hebben Ben en Helmut ook aan *Moeder en kind* meegedaan. De konfrontatie van jong talent met gevestigde waarden — al weet ik niet of je ze zo kan noemen — vormt een in-

teressante mengeling. Wij hebben bijvoorbeeld geen echte dans- of acteeropleiding gehad maar spelen samen met mensen die dat wel hebben.»

Veto: Dat is tipisch voor Victoria: mensen zonder vooropleiding.

Latrinité: «De mogelijkheid is er alleszins. Victoria is ook geen gezelschap. Het is een productiehuis dat telkens andere mensen moet aantrekken.»

Veto: Even over *Moeder en kind*. Samen met

gebeurt het allemaal democratisch?

Latrinité: «We maken samen de dansvoorstelling; behalve het decor doen we alles met ons drie. In voortdurend overleg stellen we dingen voor, spelen we op elkaar in, kijken we gezamenlijk naar wat goed is voor de voorstelling. Soms hebben we goed materiaal dat we moeten wegslijten omdat het niet in de voorstelling past. Dat doet wel zeer.»

Veto: Wat is eigenlijk jullie precieze verhouding met Victoria?

Latrinité: «Wij zijn een stukje in de grote geheel. De band met Victoria werd na de twee vorige producties behouden, ook nu we meer zelfstandig onze weg gaan. Artistiek hebben we veel affiniteit met het productiehuis. Iemand als Dirk (Pauwels, artistiek leider) stelt programma's samen als

Alain (Platel) kende ik in die tijd van haar noch pluim. Kun je geloven dat ik communicatiemanagement studeerde? Ik heb dat trouwens nog afgemaakt! Wij waren alle drie wel ergens met dans bezig maar de manier waarop verschilde heel sterk.»

"We zijn eens, zonder dat we op reis gingen, naar Zaventem geweest en dat is eigenlijk strontvervelend"

Veto: Limbus Patrum is geïnspireerd op de luchthaven. Zijn er veel verhalende elementen in de voorstelling?

Latrinité: «De meeste beelden zijn associatief. Wat ons vooral interesseert zijn beelden op scènes die meestal teatraal van oorsprong zijn maar waar beweging in gehjekteerd wordt via improvisatie. Wij hebben dus nooit een tekst waarvan we vertrekken. In de eerste voorstelling, *Danser Danser Dan Dan*, werkten we vooral met de muziek van *Le sacre du printemps* van Stravinsky. Bij de tweede voorstelling, *Aurie Sacra Fames*, hebben we ons gebaseerd op de gokwereld.»

Veto: De metafoor van de luchthaven, een transitzone, gaat dat terug op de aktualiteit?

Latrinité: «Het is niet zo dat wij actuele thema's zouden omzetten in dans of zo. Het gegeven leent zich daar wel toe, maar wat we maken is nooit een echt realistisch decor. Wij werken ook nooit realistisch in de zin van herkenbaar. Wat voor ons interessant is, is dat het publiek zich vragen stelt. We hebben graag dat het publiek denkt "er is iets mee" en dan maken ze daar zelf hun verhaal van. We proberen het natuurlijk wel zo in elkaar te steken dat er narratief een evolutie in zit.»

Proefje

Veto: Zijn deze passagierstoelen een deel van het decor?

Latrinité: «Ja, we willen een wereld creëren waar verschillende elementen in samenkomen. Maar de sfeer draait rond het proberen weergeven van wat mensen voelen. Als we een naar de realiteit neigend stuk zouden maken, dan zouden we eigenlijk alleen mensen op de scène hebben die wachten. We zijn eens, zonder dat we op reis gingen, zelf naar Zaventem geweest en dat is eigenlijk strontvervelend.»

Veto: Jullie voorstelling is nog niet af?

Latrinité: «Nee, het is een werk in uitvoering. De première vindt plaats in mei in het Nieuwpoortteater. Victoria wil met verschillende disciplines aantonen waar hun artiesten mee bezig zijn, ook al zijn enkele voorstellingen nog niet af. Naast bestaande voorstellingen worden sommige stukken misschien niet verder uitgewerkt. Het is ook een "nouvelliste politieke" van Victoria. Het is een soort van stukje, een proefje geven van alle verschillende mogelijkheden en disciplines binnen Victoria. Zo wordt er een beetje een beeld gegeven van de toekomst, van waarmee ze bezig zijn, met welke mensen ze samenwerken.»

Filip Hermans
Anne Dekerk

Limbus Patrum van Latrinité is te zien op donderdag 16 maart, 21u30 in de Vlamingenstraat 83. 'Een Stuc(je)Victoria' van maandag 13 maart tot donderdag 16 maart 2000. Voor een volledig overzicht van de activiteiten, zie de agenda. Info en reservaties: 016/20.81.33.

der van het Gentse Nieuwpoortteater, stelde voor Victoria een artistieke kern samen met drie kunstenaars uit verschillende richtingen. Daarmee was de artistieke structuur neergepoot. Alleen de producties ontbraken nog. Wonderboy Alain Platel maakte in meerdere opzichten onkonventionele producties die Victoria faam verschafften tot ver buiten de grenzen. Platel werkte met amateurs, konfronteerde jongeren met hun leefwereld en persoonlijkheden en kristalliseerde dit alles in parelmoene choreogra-

Bernadetje had deze voorstelling een sterke realiteitsfaktor. Lifestyle vonden veel toeschouwers dan weer een minder geslaagd aanleunen bij maatschappelijke fenomenen.

Latrinité: «Dat is het risico van het vak. Je weet pas als je speelt of het zal aanslaan of niet. We hebben ook niet de bedoeling om een hit te maken, wel om gewoon ons ding te doen. Ik denk dat een publiek een dergelijke mentaliteit het meeste apprecieert.»

Veto: Hoe wordt een repetitievorming bij jullie georganiseerd? Is er een duidelijke leider of

op en plots kregen we een beurs van Amsterdam. Victoria is mee in zee gestapt en verzorgde de rest van de productie en de financiën. Zo hebben we een volwaardige avondvoorstelling kunnen maken. Ons debuut kreeg dus een staartje.»

Veto: Jullie hebben alle drie geen vooropleiding gehad. Waar kregen jullie de dansmikrobe te pakken?

Latrinité: «We waren met heel verschillende dingen bezig, rolden er door een auditie, toevallig in. Die was meteen raak.